

Dato al Sr. Aron

785

Dato al Sr. Aron Lenti per
contanti Domenica

4:10

E Dopo Luno

4:

8:10

Lenti
Lenti

1493244

ספר

רוח דיהודא

והוא אוצר כל חמדה • זיוה והודה • להודיע
 ליחד עם כורא ואיום • פעמי' כיום כעת קרוי'
 סע' וכאזניו ישמע ולכבו יבין כי הפל סייבין •
 לכוין בעת ההי' בדרך קנרה • כדת וכסורה •
 והקרוב אליו בתר עליון • להודות לה' עליו
 הגיון • וכו כלול וכלול כל חכמת האמת ודבר
 לא נשמט • לא רב ולא מעט • יסדו הכינו
 וגם חקרו מעל' החכם השלם והכולל המקובל
 שהיו כמוה' דר נחמיה היויא חיוון כד"ו
 שהיו אברהם יהיה בעזרו • ועליו יבין כורו •

בסקת ונפסי תגיל ביהוה
 וינוציאה

והונה כעין טוב של החבר ^{קטוב} יום כמ"ה
 יהודה ככ"ע יום פרץ יצו

הסכמת רבני גאונים ק"ק ויניציאה ז"עא

הדרור אתם ראוי ספר רזא ר"ה חורא על כונת ק"ס
אשר חכר מעלת הסכס הסלס והכולל המקובל
האלקי כמה ר"ר נחמיה היויא היוון כר"ה מתוסכי עיר
הקד' גליל העליון צפת תכ"ב וס' בת"ד עליון ע"ד הסוד
על יקודו ותכרך וכעיוניכו ראוינו את יקר תפארתם מעלתם
וקדושתם גדולים מעשה קיויא ואיותם כפסו להעלותם אל
צית הדפוס כדי לזכות בהם את הרבים וחושש פן יכוזו
זרים ויבועו וירצו להדפיסו פעם אחרת כלי רשותו ויגרמו
לו כזק. אשר על כן למען לא יקרב איש זר להסויב
גבולו הסכמנו להוסיף ככת התור"ש לא וכל שום בר ישראל
לפרוץ גדר ההסכמות הכסובות כישראל ולהדפיס הספר
שכל לא על ידו ולא על יד אחריו כיון מכ"ב ביון שלא מכ"ב
מיום השלמת הדפסתם עד מסך עשר שנים ושומע לנו
ישכון בטח ושזכן וכל סדו יתלונן ועליו תבוא ברכת טוב
כ"ד הקותמים פה ויניציאה ז"עא כיום ד' תקע"ה ומיום
לחדש שבט שנת הת"עא ליבירה :

שלמה בכמוס"רר ושי"ח ניצה זלסה.
דוד בכמ"ר שלמה אלטזראס זלסה.
דבאר בכ"ר שלמה די קילוס זלסה.

אמר

אמר הממנה ועורא דמן חכרויא נהמיה היוא

היוון כראותי דברים גדכרוס דכרו סופרית
 ודכרו נפרוט בחכמת האמת סרבו כמורכו ולא ראי
 זה כראוי זה אע"ב דכולא חד עד סאין הדעת וכול
 לסכול כ"כ פירוסי וכוונות ומוסקבי מחטאת לעד ושרא
 הקוראים ולומדים בחכמת האמת בלי עיון ומקורס
 ומצפנפוס כצפנפוי עופות ולא ידעו מה הוא לכך עלב
 בלבי אימי חורפי מקדמוכו להכין בחכמה ולחקור ככונה
 ולהעמיד דבר על כוריו וליסק יוצר על מכוכו להכיר
 אלהותו ויחודו וכראות קכ"ה המחשבה טובה צרפ' למעשה
 ורוח ה' דיכר בי ומלתו על לשוכו וסלח מלאכיה וסווי
 לעבדי מכל טעוותא והדרוכני כדרך ישרה והכניסני לפני
 לפני כספר בית קרש הקדשים ועדיין סיו סעיפי
 דהים וכוהים עד סחכרת ספר יעזר לאלהים כסמו
 כן הוא כותב עוו ותעצמות לעם כרוך אלהים ויהו
 כנוסען מעור הקדש צפת תו"כ לכא להדכיס ספרו
 סוכרויס וגם ספר דרוסיה מלא מכל סדוקים ויהי כבואי
 בדרך אניה בלב יס קס עלוי כחכול סל יס אלו הצרפתים
 ויסקו את האונות תאניה ואניה ואני כמות הגול הפסיטוכי

והקדמה

והסוד גדולי ונפלאותי ערום וערוה פקוסר כל ככל מכל
והכרוך תחת זכוכים ידבר רש אשר הרבתי להתחנן לפניהם
ועד שנתנו לג' ספרו • ויהי בראותי את הדבר הרע הזה
שלא נסאז כי כח להדפיס כתתי אל לכו ופניתי אל הסוככ
לדכוק על דלתי עם קדש שיעמדו לימיני ויעזרוני
על מלכאת ה' ואזיט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך כי
כל גדולי עמים נאספו מעם אלהי אברהם • לכן שמתי
אל לכו לעשות הספ הקטן הזה קטן הכמות ורכיבזכות
ווקראתי שמו **רזא דיהודא** לזכות כו את ישראל
שידעו לישדח שמה קייחא כדקא ואות ולמחו אכן הטועני
ככה מאמרי הווכר אשר באיבז כזכות ברכות הנהנין
וכר • ת דבלותא וי • נת עניות ברוך הוא וברוך שמו כאשר
עויך תקויה מסרים וכנדו שמתי •

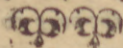
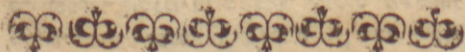
והכתר עליון ססדרתי אש כתיך דבריו כלולבל הסכמו
מחכמת האמת וידוע ליהו לכל הקורא • כו

שכל מלה ומלה סבכתר עליון הוא הקדמה אשת כחכמת
האמת וכל הקורא אותנו כאלו קורא כל הווכר כולו
וטוכים ה"כ לשמים ולכרוות ולכך שמתי שניהם ככרך
אחד למקור אותו כוד וקדו עם סגולה כדו שיוכו כו
לעלעל

הקדמה:

ב

לעלמא דאתי לחוות בנועם ה' ואולי בשכרו נס אנו אובדי
 להדפוס שאר ספרי והמעט יחויק למרוכה ומפול אנו
 תחינתו לפני כל המקבל ספר זה עיכמרו רחמיו עליו
 ולכוענו במתנת ידו הרחבה כיד ה' הטובה עליו לתת כפיו
 צורך כותן הספר וכפיו כס' המקבלנו והתלש' ואמר גבור אנו
 לתת מנה אחת אפים אל אל בשמים להחויק בתורתו כו'
 עץ חיים הוא למחויקים בה ותומכיה מאוסר כו' מונאני
 מבא חיים ויפק רבון מה' :

ידוע

1

3

ג

א

רזא ד'חזרא

פרוע ד'וא ומפרסם הדבר בפני כל אינון דאינון
 מכני היכלא דמלכא סמייב אדם להכיר ולידע
 את בוראו כדכתוב דע את שמי אביך ועבדו ואין עבודה
 אלא תפלה ועיקר התפלה הוא הימוד ומאן דלא ידע
 לומדא סמא קדושא טב ליה דלא אתברו • בדאייתא בוואר
 בראשית דף רמ"ד ע"א • ת"א דזי סדורא סלים דסכתא
 דקכ"ס מאן דידע לומדא סמא קדושא כדקא יאות דכתיב
 מתערוך עילאין ותתאין וכנדי ברכאן לכלהו עלמין :
 שרי מהמאמר הוה גלוי וידוע שיעקר התפלה הוא הימוד
 מדאמר דסדורא דסכתא סלים דקכ"ס מאן דידע לומדא
 סמא קדושא כדקא יאות וצריך לדיוק במאמר שאי האו
 דקאמר מאן דידע לומדא סה"ל מאן דמומד סמא קדושא
 דקכ"ס מאי האו דאמר מאן דידע וכי כל כך ידיעה צריך
 למומר בסוקא דסמע ושראל • ויל קרו פג רב • ועוד
 מאי האו דקאמר כדקא יאות : דעסמע דאית דידע לומד
 וילא כדקא יאות : שרי מדיוק המאמר הוה כראש סמייב
 שזדס ללמוד כתורת אמת כדי סידע לומדו כדקא יאות
 זכמו כן תמצא בוואר שמות דף כ"ז ע"א ז"ל • עלויה כתיב
 קרוב ס' לבל קוראיו לבל אשר וקראוהו באמת מאי באמת

בטא דאוקומנא תתן אמת לועקב דידע ליהוד' סמא קדישא
 בעלמא כדקא יאות ודא פולחנא דמלכא קדיש' ומאן דידע
 ליהודא סמא קדישא אקרו עמא יחידא דכתיב ומי כעמך
 ישראל גוי אחד בארץ עכ"ל . הרי בכרור דפולחנ' דמלכא
 קדישא הוא היחוד מדאמר דידע ליהודא סמא קדיש' בעלמא
 כדקא יאות ודא פולחנא דמלכא קדישא . וכמו כן תמצא
 בווקר ויקרא דף ס' ע"ב וז"ל . דבעי לכתר ליהודא
 סמא קדישא כדקא יאות ולקשרא דא כדא למהוי כלל סד
 ודא הוא פולחנא דקב"ה . הרי עינוך רואות כל המאמרים
 שאלו דסכדי על פתיקת דברו סעוקר התפילה והעבודה
 הוא היחוד והנה אקרו הודיע אלמים אותנות כל זאת
 סעקר העבודה הוא היסוד עתה צריך לידע היחוד מה הוא
 דממה בפסך קשיא להכין עכין היחוד מה הוא : סאס
 אקב"ה הוא אחד מעצמו מה צורך וס היחוד סלי אין צורך
 ליהוד אלל לכפדר וסאחר שהק"ב הוא אחד מעצמו למה
 אצערין היחוד : ואס חס וסלוס הוא דבר נפרד איך יתכן
 שיהיה כח באדם הספל ליהוד דבר שאין ידו מסנת כי מה
 יהיה כח ספל הספלים ליהוד נכוה על כל גבוהים :

ונבא למקובת ידיעת היחוד מה הוא מדע סכפד

רזא דיהודא

שקדמנו לך כבית קדש הקדשים וכעוו לזלזלים
 שקודם הכל היה עתיקא קדישא דכל קדישא וממנו
 אתפשוטו שני כחות באורח אצילותא הכח אחד מחסד דיליה
 והוא הנקרא מלכא קדישא והכח השני מגבורה דיליה והוא
 הנקראת שכינת עוו דמלכא קדישא ושני כחות אלו שהם
 מלכא קדישא ושכינתיה הם כחות ורועות עולם וכמו
 שבירועות כחם כח הגוף והכל כח א' והם פועלים הכל:
 כך מלכא קדישא ושכינתיה אף על פי שתראה שהם
 כחות שני פרצופים הם הם בחינת עתיקא קדישא.
 דכל קדישויא והכל אחד: **והנה** בהתלבשות
 השני כחות אלו בכל העולמו' להשיגם ולקיימם ולהחיות'
 לקיום מלכותו בכל מקלה אז יתראה כשני פרצופים
 כדלוי בעין דבר ונוקבא שאעפ"י שהם גשמה אחת הוא
 מתלבשת בשני פרצופים וכדי ליחד שני חלקי הגשמה
 הזאת המתלבשת בתוך השני פרצופים צריך לזווגם וישו
 לבשר אחד - כך מלכא קדישא ושכינתיה אע"ג דזיוון
 אחד מלמעלה בעתיקא קדישא בהתלבשותם בתוך
 העלמות יתראו בשני פרצופים נפרדים כדכתיב והיו
 שני פרצופים מלמעלה ויחדיו יהיו תמים על ראשו הרי שמלמעלה
 נראים

נראים כנפרדים בהתלבשותם בתוך העולם אבל מארבע
 למעלה הם אחד הם יחיד תמים על ראשו ולסוף תמים סוף
 לשון יחיד כמו תמים תמים. וכל מה שמתלבשים
 בתוך עולמות היותר קפולים מקווי יותר פרודים ובהיות
 פנימיות ישראל הם חלק אלוהי מלמעלה וקרובים בעולם
 השפל סבבולם. שאז סוף ההתלבשות לבן בידם ים כח
 לוח קב"ה וסביבותיה על ידי הקול והדבור והמחשבה
 שלהם סכן המחשבה רומות לעתיקא קדישא והקול למ"ק
 והדבור לסבינותא ובהיות שהמחשבה היא הקדומה דאי לא
 קודם המחשבה לא היה יוצא הקול לדבר הדיבור שמחמת
 המחשבה נפק קלא לנלות מחשבתו ואין הקול יכול לדבר
 אם לא על ידי הדבור שהיא הסבינותא שאין קול בלא
 דיבור ולא דיבור בלא קול לבן על ידי הקול והדבור
 והמחשבה שמכונים בפסוק שמע ישראל מתיחדו השני חלקי
 הנשמה שהיו נראים כע רדיוס מחמת התלבשות מתידיים
 ע"י הקול והדיבור על ישראל כדאיתא בכראשות דף רמ"ו
 ע"ב וז"ל. וכך תסתכל כדדבין הוא מחשבה החוץ קול
 הוא דבור כולא חד והיא מחשבה ראשיתא דכולא זלא הוי
 פורודה אלא כולא חד וקארא חד וכו' ע"ה. והיו הוא

רזא דיהודא

פוד כיווד סיכוון ליחד הב' קשרי דמהמנותא פהס צ"פ
 ומלכא קדושא ושכינתיה שע"ו ע"ק מתיחדים מק"ו כדאיתא
 כווסר כיוקרא דף קס"ב ע"א וז"ל.

תו אמר תרין איכוון וחד אסתתף בהו ואיכוון תלתא
 וכד הוו תלתא איכוון חד אמר לון אילין תרין
 פמהן דשמע ישראל דאיכוון יהוה יהוש. אלהיכו אסתתף
 בהו ואיכו סופמא דנוספנק' אמת וכד מתחברן כחדא איכוון
 קדא כיוודא קדא. עכ"ל. הרי מן המאמר הזה ראיה
 ברורה ואמתית שכוכת קריאת שמע הוא ליחד הב' קשרי
 וזה הוא יקודא דשמא קדישא כדקא יאות דאוי לא יכוון
 לשמסוך קשרא תליתאה עלויכו לא מתוחד שמא קדישא
 כדקא יאות וזמם המאמר וכד הוו תלתא איכוון חד. וזא
 עכלל דאוי לא יתמסך קשרא ג' כוכויכו למסווי תלתא לאו
 אנון חד אכל כהתמסך הקשר הב' כוכויכו אוו ותיחד שמא
 קדישא כדקא יאות כדאיתא כווסר שמות דף כ"ז ע"א וז"ל:
עליה כתיב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראויו
 באמת. מאי באמת כמס דאוקומכא תתן
 אמת לועקב דודע ליחדא סמא קדישא כעלמא כדקא
יאות: ודא פולסנא דע"ק. ומאן דודע ליחדא שמא

קדישא

קדישא אקרו עמא יקודא דכתיב ומי כעמך ישראל גוי א
 בארץ • הדי מן המאמר ברור שצוקר יקודא דשם קדישא
 כדקא יאות מאן דקרא ליה באמת באמת דיוקא בהשווא
 שוד דתלת קשרי דמהמנותא • אל"ף רומן לעתיקא קדישא
 מ"ס לשלכא קדישא ת"ו לשכוכתא הרי בכרור שכסאומ
 כווסר ליקודא שם קדישא כדקא יאות הוא על יקוד דתלת
 קשרי דמהמנותא זלכך דיוק המאמר דידע ליקודא שם
 קדישא שצריך שידע דווקא דזו לא ידע לא מיסד כדקא
 יאות דכקריאת הפסוק לכד של שמש ישראל לא עכוד
 מידי וזמם ר"ל על פ' קרוכ ה' לכל קוראיו יכול לכל ת"ל
 לכל אשר יקראוהו באמת • הרי דכקריאה לכד לא מהכניא
 דזו שום מהכניא בקריאת הפסוק "לכד לא הוא אמרו ר"ל
 יכול לכל דאי בקריאה לכד מהכניא ודאי שקכ"ה יהיה קרוכ
 לכל אלא משתת שהקריאה לכד לא מתקרו ויקודא כדקא
 יאות לבן אמרו יכול לכל ת"ל לכל אשר יקראוהו באמת •
 דהנה עמם שאמרנו לעול משמש שצריך לבין בשמש
 ישראל כנ" שמות של הפסוק שהם ה' אליהו ש"
 לת"ל קשרי דמהמנותא שכן כראה ממאמרי הווסר הזכר
 לצל וזכה עתה צריך לשכוכון כוס: כי כווסר במקום

רוח דיהודא

אחר מסמע אויפבאל כדאוימאל בוויקרא דף רס"ג ע"א וו"ל
 יהודה ריטא דכולא צנהירו דע"ק והאי הוא דאקרויבא •
 אלהינו עמיקתא דנחלין ומכועין נפקין ונגדין
 לכולא • והוה נוסף דאילכא סלימו דערשין • אחד כנסת
 ישראל וכלא סד סלימתא ואתקשר דא בלא ולא אסתבת
 פירודא לא כלא חד וכמו כן בדף רס"ד ע"ב יהודה קדמא
 דא נקודה עילאה ראשיתא דכלא • אלהינו רוח דעלמא
 דאתי וכו' עיין סס • והנה מן המאמרים האלו מסמע
 בארבע דברים צריך ליחדם והם אבא ואמא ועיר וזקנים
 ובויקרא דף קס"ב ע"א לא זכר בו אס"ג ו"ל תואם תרין
 אינון ומדא אסתתף בהו זאינון תלתא וכד הוו תלתא חד
 אינון אמר לון אלין תרין שמהן דשמע ישראל דאינון ידוד
 ידוד • אלהינו אסתתף בהו ואינו סותמא דגוספיקא
 אמת • וכד מתחברן כחדא אינון חדא כיתודא חדא עכ"ל •
 שרו סלא הזכיר המאמר בו אס"ג סצריך ליחדן • עוד
 קסה סבמאמר א' מסמע דאלהינו כינה כמ"ס אלהינו רוח
 דעלמא דאתי ונס כמאמר אחר דלעושה אמר אלהינו
 עמיקת דנחלין ומכועין דנפקין ונגדין לכולא הרי דאלינו
 דמוו לבונה ובכאן שמאמר סגו וזל אמר לון אלין תרין

שמען דשמע ישראל דאינון ידוד ידוד • אל הינו
 אסתתף בהו ואלהו חותמא דגוספסקא אמת • וישחבר
 לתרוין שמען כחדא דאינון ידוד ידוד ואח"כ אמר אלהינו
 אסתתף בהו • שמע סגן דמילת אלהינו לא על כינס
 אומר דכינס לא מתפרס מחכמה לעלמין כדזית' בוואר
 כחדא נפקין כחדא טרוין לא מתפרסאן לעלמין • אס סן
 אזי אלהינו דכתיב בקרא מדאפרטי הוואר וחיכר
 בתרוין סוויית כחדא ואחר כך שיתף ליה כבוויסו • ש"ע
 דאלהינו לאו על בינה איתמר וכמו כן תמצא בוואר טמות
 דף קכ"א עמוד ב' וז"ל •

אמצעיותא

נטול לתרוויסו ואסתלים ואקרו אלהינו
 סא הכא עלימו דאתסוי טרוא דעלמא
 עילאה וכולא אתכליל דא בדא • סרו סלקו האמצעי דאזיא
 ת"ת קראו אלהינו • וכמו כן תראה סלפעעוס אומר
 בוואר סיס' דשמע ישראל סוא ישראל סכא ולפעעו אומר
 סהוא יס' כער כדזיתא בוואר ויקרא דף רס"ג ע"א וז"ל •
 שמע ישראל אומר רבו ווסא דא ישראל סכא עכ"ל •
 סרו סקורא לישראל דשמע ישראל יס' סכא •
 ובתקונו שוואר דף ג' ע"א קרא לישראל דשמע ישראל

רזא ריהורא

זעיר אנפין וזל :

וקרינן

בה לישראל דאיהו עמודא דאמצעותא והיינו
 שמע ישראל ונו' וליה אמרין שמע ישראל כרא
 דסבא דסכין ודא חכמה עילאה עכ"ל הרי כבירור שקורא
 לישראל דשמע ישראל זעיר אנפין וקסה סוהר מניה זכיה
והנה ים לתרן כזה כמה שכתוב כסמוך במאמר זס
 בתקוים דף ג' עמוד א' וזל .

וליה

אמרין שמע ישראל כרא דסבא דסכין ודא חכמה
 עילאה ועל שמיה אתקרו עמודא דאמצעותא
 ים' סור אל . סור מסמאלא סור דלוויס . אל עימוכא
 דכסניא . עמודא דאמצעותא . ים' כליל תרווייהו הרי
 מן המאמר הזה ראיה שמה שקורא לזא ישראל . הוא על סם
 אכח כמ"ס ועל שמיה אתקרו עמודא דאמצעותא וישראל .
 וכזה לא קשיא שלפעמים אומר לישראל דשמע ישר' ים' נער
 שלעולם ישראל דשמע ישראל הוא וישראל סבא זהו דקורא
 לפעמים לישראל דשמע ישראל זא היינו שקרא לז' ישראל
 על סם אכח ים' סבא דהיינו וישראל דשמע ישראל .

ובואת

הסקדמה ככוא לתרן הקושיא דלעול סהקסינו
 כמלת אלהינו סבוהר ויקרא דף רס"ד ע"ב זל
 אלהינו

אלהינו רוח דעלמא דאתי כדי סקרא למלת אלהינו בונה
 ובוהר שמות דף קכ"ט ע"כ מסמע איפכא וזל אמנציתא
 פעיל לתרווייהו ואתפללים ואקרי אלהינו כדי סלת"ת קראנ
 אלהינו וקסאי סוהר פניה וכיה אלא כמה שהקדמנו ותורן
 כמו שנקרא זל ישראל על סס אביו דאיהו סכמה כך יקרא
 זל אלהינו על סס אמו דאיהו בונה • דידוע הוא כי כרא
 ורות לאו"א • ואע"ג שהתרוך הוה הוא כפי הקדמות
 סוהר מכל מקום קסאי דילא מתוסבא קרא על אופכיו •
 והנה יס לתרן תירון אחד והינו סיעקב נקרא ישראל
 סבא והוא רסוס בת"ת סהוא ישראל נער דהינו יעקב
 אביו דהוא ישראל והוא סבא בדכתיב ועיני ישראל כבד
 מווקן וכמדתי למשל רמוז במדת ת"ת דהוא נער ואז
 יקרא יעקב • ישראל נער בדכתיב כי נער יס ואוהבו
 וכזה אתי ספיר בין סיאמר יס סבא ובין סיאמר ישראל נער
 סבל על יעקב איתמר וכזה מתיוסב קרא על אופכיו סאכי
 אומר לישראל אבוכא סמע ישראל ואסעד עלן איך אנו
 סויסדוס סמא קדישא בדקא יאות וזה הוא ססטויה דקרא
 וכמו כן תעבא בוהר מדם כרות דף כ"ח ע"א וזל :
 אבל הסתא כ"ע דאמרי סמע ישראל למאן ישראל

רזא דיהודא

אמרין אלף תנינן יעקב אבינו לא מת וקב"ה חתום
 ליה וכורכא יקריה למסווי תדיר סהדא על בנו דקא
 מוידעי סמא דקב"ה כרחמו בכל יומא תרין זמנין וכד
 אינון מייחדי סמיה דקב"ה וזמרי ס' הוא סהיד עלן דאנו
 מוידעי סמא דקב"ה כרחמו בהסיא שעתא נטלי ליה
 ליעקב בארבע גזפין פרוסו לארבע כטרו עלמא וסלקין
 ליה לקמי קב"ה מלכא קדישא עולאה וכרדך ליה בסבע
 כרפאן עכ"ל. עור ים לתרן וליסב קרא על אופניו
 ועל פי הקדמות סוור סנה גלוי הוא בכתבו סאר' זלסה
 פים סכא ותבונה מתלכסו כתיך רישא ד'ז' בסוד דתפלוגן
 ובהיותו מתלכס בתוכו אז היונו וסראל נער היונו וסראל
 כנא ולא קשיא מדי דמאן דאמר סיסראל דסמע ישר' ים'
 נער היונו בהיותו מלובס ים' סכא כתיך ישרא נער ויקרא
 פניו דהוא ישר' סכא ישרא נער על סס' סהוא מלובס
 כתיך ישרא נער וכולא חד ולא קשיא כדאיתא בוור
 סדס דף כ' עמוד ג' וז' עין טובה היונו הוא
 דרסיב ביה וסראל ידכתיב סמע ישרא סכא ואוקמוה
 דכא וסראל סכא ומאן דאמר ישרא וטא כלא חד ישרא
 ווטא וספיר דעין כמיר ביה ומאן אוהו דכתיב לא יגרע

ענדין

דזא דיהורא

ט

אצדיק ציכנו ודא ו' זעירא * כרו מן האמר הזה רחיה
 צדורה שכן האמר סיכוון כוסרא סכא זכין האמר סיכוון
 סימראל בער הכל הולך אל מקום אחד * אבל הומר
 ככון הוא לכון כיסראל דקמע ישר ליעקב אבינו זל :
ועתה צריך לידע כוד החלת קמחן שהם ה' אלהינו
 ה' כינדי יכוון בהם לפי שכווטר ים הרבה
 ימודים ולא ראי זה כראי זה אע"ג דכולא חד כדאיתא
 בומר ויקרא דף רס"ד ע"כ וזל : ורהא סדרשא
 ימודא דא קשיה בוצינא קדישא ואמר לי דהא בארבע
 צוונין סדר ימודא : ודא כירא דכלהו והכי הוא ודאי *
 ובלהו רוא דומו עב"ל סרו טים הרבה מינו ימודים וכוס
 לא יקסו לך כשתראה לקנות הומר טטונים * סבלס דכרו
 אפע אלף טים שמימד ככונים וים שמימד כסמות וים
 שמימד כמרנופים וים שמימד כפנימיות סכל וסנה למדיון
 מינה סכל עכ סיוכל האדם להעמיק ככוונה בקיצור
 מושלג סרו זה עסובא כדאיתא בומר קמות דף ר"ו עמוד
 כ' וזל : ותו כוס אמר מאן דרעותים לאכללא כל
 רוון דימודא כעלין דאמד שפיר טפוי * ולהכי אנן מארוכיין
 באמד לסלקא רעותים מעולא לתתא ומתתא לעולא

ב א ז 2 למכו

דוא די הורא

למהו כולל מד' סרו כברור טטוב הוא להעמין קצור
 סלל להארוך כמה שמכיל האר' זל ואחרים כמוהו רכוס
 זל סהאריכו ככוונתם כסמות וצרופים וסילוכים סכל זה
 אע"ג שהם אמת היו מדברים במלכוסי סכל מה סמתרכוס
 סמלכוסיס צריך להרבות הכוכות נפרטי פרטיס וכל מה
 סתהיה סכוונה וותר פנימית צריך הכוונה וותר קצרה
 וכללית כדאיתא כווסר סמות דף רכ"א ע"כ וזל'

סאן לכ דא הוא דכתיב וטוב לכ מסת' תמיד כגון
 דאיהו אשר דבעי לקצרא ולא לארכא כיה דהא
 כלל קאי לעילא ובעי דלא לאמסכא לקסרא ליה כקסורא
 דלעולא כלל אריכות למהו כולל מד עכ"ל: סרו כסהו
 סכוון מדברים פנימיו הרעונו ללכ צריך לקצר סכל שצונו
 סצריך להעמיק ככוונ' כל מה סיכול כדאית' כתיקוני ווסר
 מדס דף ט' ע"כ וזל: ובר' אית בישראל מסכולין וורקין לס
 מדכור בצלותן בקירט' דלסון וסלקין לה בממשכ' עד סהו
 סופלא דאיהו על כתר מוד נעמי סדא סוס דכתיב כיו ודע
 סזי סס' יתנא דורקא וקראכו ואענתו עמו אכיו ונו' כסהו
 סוט דילס דכיה צריך לארכ' לה עד דבליקו לה עד עיל' כל
 עולאין ונחי לקכל צלותיהון עכ"ל וכדאיתא כ"ח דף ג"ה

ע"כ וזל • מהשבה למסוי בה כרנס מסוי ככורא
 לוחד פסיה עד אין סוף ועד אין תכלית עכ"ל כמצינו
 למדים ממאמרים אלו שנדיך האדם לכוון כיוודו להעלות
 סכינתא לעולא עד אין סוף ולנחתא אותה לתתא עד אין
 תכלית וקסה שהסכינה בעלה אוהו ת"ת ואם העציוות
 הוא לוחד קב"ה וסכינתיה מהצורך וס להעלותה עד א"כ
 אלא תדע דאית יחודא ואית יחודא אית יחודא בכלים
 מיצוים ואז נדיך להאריך דאית פרטים ופרטי פרטים
 ואית יחודא דפנוניות דהוא יחוד הוא למעלה מאבא
 ואשוי והוא יחודא דמלכא קדים וסכינת עוון כדאית כוונ'
 זיקרא דף רע"א עמוד ב' וזל • מסטרא דכתר
 אוהו • עלמא דאתכסוי ואוקמוה אירו מתנותין
 דנדיך בר נס למכרא להו להסוי אפרא עכ"ל וכדזיתא
 בתיוקו וזהר חדם דף י"ג ע"כ וזל • ובגין דאזינו
 עלגאו סוי אמונה דישראל כסון בהסוי דהוא קשורא
 דכלהו פנימיים ומיצוים ואזינו כלולא פעלאין ותתאין עד
 דלית סוף ותכלית זכ"כ קרא לה אמונה דישראל דכס
 אסתמודעו עילאין ותתאין לעיל כל עילאין ומאן דמיתד
 ליה בה כשו איתד ליה ואמליך ליה על כל עילאין ותתאין
 ב ב ב 2 2 עכ"ל

רזא דיהודא

עכ"ל הרי ראיה ברורה דאית לה יחודא עילאה לעילא
 ואיבו יחודא פנימאה דאמרינן דאיבו יחודא דתלת קשרי
 דמהמכותא והאי יחודא כלול כל יחודין דעלמא כע"ס
 מאן דמייחד ליה כה באלו מיחד ליה ואמליך ליה על כל
 עילאין ותתאין ואמשול לך משל למה הדבר דומה ומה
 הפרסיים בין יחוד פנימי ליחוד חיצוני דע סכל
 הכלים חיצונים דומים לאברים דפרנפוז דנופא
 והיחוד הפנימי הוא כמו נשמתא לנופא והנה עתה
 בעוונותינו שאנו בגלות - יושבים קב"ה וסבינתו כישנים
 כדכתיב עורה למה תושן ה' וכתיב ויקץ ביסן ה' והנה
 אם יהיו אים ואסתו יסנים וירנו ליהדס והם יסנים אעפ"י
 שיחברם ויסי' יד על יד ופה על פה ואבר על אבר ויחברם
 יחד לא יתעשה ויוג טוב וען כי הם יסנים וסיסן אין בו
 תאזה כי אם ברוב התעוררות כמה דכתיב בלוט ולא ידע
 בסכבה וען כי אין בו שמחת לב לעורר התאזה ככל עוד
 דאיבו יסן אכל אים ועורר אותו וישקיך עליו הכסמה אז
 יתעורר הוא לו יונג מעצמו מכלו שיטרח הוא לזונגם הרי
 סכל הטורח שטרח ליהדס ולקיס אבר על אבר לזונגם לא
 יועיל כל כך אע"ג שקראים בקבורא וכוונגא לאו זונגם

סגס וען כו אין בהם שמחה לעורר התאווה • אכל כשיעור
 אותם משנתם ושמחו יחד והם מעצמם ועשו כל מה שהיה
 מכוון לעשות ולא היה יכולת כידו • עתה שהמשיך עליהם
 נשמתא דחיי ונתעוררו ומנדווגי' הם מעצמם זיווגא שלום
 בלי טורח וז' קרא עורי צפון וכואו תימן אח"כ יכא דודי
 לבנו כך הוא כל היחודים הנו' בזהר שלא הזכיר בהם ג'
 קשרי דמהמנות כמ"ס שמע שם עין והויה באבא ואלהיכו
 באומא הויה בת"ת • אחד במלכות אע"ג דהוא' מדכר
 צברצופים דאצילות ע"מ לבנו ההוא יקודא פנימאה
 דאיכון ע"ק ומק"ו יקרא סיצונות כאשר מבואר בשון
 לאלהים ואפילו שיקוד הוה הוא אמת שכן הוא דרך היחוד
 מ"מ צריך להמשיך נשמה בגווייהו דאיזו יחוד דג' קשרי
 דמהמנות כדו שהיה יחודם שלם ואם לא כן דמיון
 בנושא בלא נשמתא כמא דאמר אליהו כתפלתו וכד אנת
 תסתלק מנהון אסתארו כוליהו שמהן בנושא בלא נשמתא
 הרי שהמשיל הענין של סיצונות ופנימיות בנושא ונשמת'
 ולכן אמר המאמר ומאן דמיחד ליה כה דהוינו שממשיך
 עליוסם הנשמה דאיזו עולת על כל עילאין כזולו מיחד
 ליה ואמליך ליה על כל עילאין ותתאין כמצונו למדוים

רזא דיהודא

עלית יקודא פנימאס דאיהו סוד דנ' קשרי ואית יקודא
 עכלים קונזונים ואיהו סוד דספירות ופרצופים והנה מאמר
 סהקדמכו לך שעוקר היקוד הוא יקוד דנ' קשרי אל תדין
 בדעתך לעשות יקוד זה ולהכניח היקוד הרמזו בפרצופים
 כי זה בלא זה אי אפשר ליקד כשמה בלא גוף ולא גוף בלא
 כשמה אלא צריך ליקד פנימיים וחיזונים עילאין ותתאין
 כאחד כראיתא בזוהר בראשית דף רל"ב עמוד ב' וזל :

זכאה איהו מאן דודע לאכללא וליקדא כולהו כחדא
 לאתקנא כולא באתר דאצטריך לעילא לעולא
 וכדין אתנטיר בר כס בהאי עלמא וכעלמא דאתי עב"ל
 שרי מדאמר לאכללא כולא כחדא ולא פירט ס"מ' סצריך
 לאכללא פנימאין וחיזונים סידוע הוא שהפנימוות הוא
 ערוז דא"ס ובהתיקד הפנימוות עם הסיוצנוות כחדא א"ס
 סיוצנוות ותעלה לעילא כמעלה ויפיקד כסודסו וא"ס
 סמאמר לאתקנא כולא באתר דאצטריך לעילא לעילא שרי
 בכרור סצריך לאכללא כולא כחדא ולאעלא לון לעילא
 לעילא ומדאמר סכו פעמים לעילא לעילא ס"מ' סצריך
 לאעלא עד שהוא אתר דאתקרו א"ס וכדאיתא בסמות דף
 ד"ו בתחלת ע"ב וזל : כדין אצטריכו לומדא סיופין
 ולקברא

וְלִמְכַרָּא עֲשֵׂכְנִין כַּסְד' כְּכֹלְהוּ סִיפִין כִּרְעוּ דְלִיב' לֹאסְתַּלְּק'
 בְּאֵת דְּבִקּוּתָא דְאִין סוּף לֹאֵת דְּבִקָּא כֹּלָא כַּסְדָּא תַּמָּן לִמְהוּ
 רְעוּתָא חֲדָא עֲלָאִין וְתַתְּאִין עֲכ"ל הָרִי כְּבִישׁוֹר טַעַל יְדֵי
 סַתְעֻלּוֹת' לִמְעֻלָּה בֵּא"ס וַיִּסְחָדוּ עֲלָאִין וְתַתְּאִין כּוֹלָא כַּסְדָּא
 וְכִמוּ כֵן תַּמְצָא לִמְטָה מוֹסֵב עֲמוּד וְהִי וְזֵל אַחַד לִיחֻדָּא
 שְׁתַּמָּן וְלַעֲיּוּלָא כּוֹלָא כַּסְדָּא וְלַסְלֻקָּא רְעוּתָא לֹאֵת קַסְרָא
 כּוֹלָא מִתַּתָּא לַעֲיּוּלָא כַּסְפּוֹרָא חֲדָא לַסְלֻקָּא רְעוּתָא כְּדַחֲלוֹ
 וְדַמִּישׁוֹ לַעֲיּוּלָא לַעֲיּוּלָא דֵּלָא יִסְתַּבֵּק מִכָּל אִיכוּן דְּרַבִּין
 וְסִיפִין אֵלָא בְּכֹלְהוּ יִסְתַּלֵּק לֹאֵת דְּבִקָּא לֹון וְלַמְהוּ
 כֹּלָא אִסְרָא חֲדָא עַד אִין סוּף עֲכ"ל הָרִי כְּבִישׁוֹר סַצְרִיק
 לְכוּן לַסְלֻקָּא כּוֹלָא לַעֲיּוּלָא בֵּא"ס כְּדוּ לִיחֻד עֲיּוּלָאִין
 וְתַתְּאִין לִמְהוּ כּוֹלָא חֲדָא לִיחֻדָּא כּוּקְרָא דָּף רַס"ג ע"א
 בְּר"מ פְּקוּדָא דֵּא לִיחֻדָּא שְׁמַא דְקַב"ה כְּכֹל יוּמָא דֵּהָא כַּעַשׁ
 דְּמִיחֻד שְׁמַא דְקַב"ה לַתַּתְּאִין הִבִּי אִיחֻדָּא שְׁמַא לַעֲיּוּל' וְאִסְתַּבַּח
 קַב"ה וְיִחֻדָּא עֲיּוּלָא וְתַתְּאִין מֵאֵן דְּמִיחֻד שְׁמַא דְקַב"ה יִסְנוּ
 לְכוּיָהּ וְרְעוּתִיָּהּ בַּהֲסוּא יִחֻדָּא דְקַאֲמֵרֵן וַיִּמְכַּר כָּל סִיפִיָּהּ
 בַּהֲסוּא יִחֻדָּא לִמְהוּ כּוֹלָא חֲדָא כַּמָּה דְסָנוּ כָּל סִיפִיָּהּ בְּרוּא
 דֵּאֲחַד הִבִּי לַעֲיּוּלָא מִחֲכַר כָּל סִיפִיָּהּ עֲלָאִין בַּהֲסוּ יִחֻדָּא
 לִמְהוּ כּוֹלְהוּ חֲדָא עֲכ"ל הָרִי מִהַמְאֲמָרִים הָאֵלֶּן כְּרֵאֵשׁ

דוא דיקוד

בצריך לכון כיסוד דשמע ישראל לחד כל סייסין עילאין
 ותתאין ונס ראיה שבהתעלותם למעלה יתיחדו כולסו
 ויהיו חד כדאיתא בשמות דף ר"ג ע"ב וזל - ומתמן
 ולכל זה ליחדא איכונן הקיעין עילאין פנימאין למהו כולסו
 חד כההוא רקיעא - קיימא עליוהו - בעוד דפומה וסעוותי
 מרחסן ולכיה יכוון רעותיה יסחלק לעולא לעולא ליחדא
 ברוא דרוין דתמן תיקעו דכל רעותין ומססכתין ברוא
 דקיימא באין סוף - עכ"ל הרי סצריך סאדס לכוון ברוא
 דרוין בשעת קריא שמע שעו זה מתיחדין עילאין ותתאין
 ועתה צריך לידע איך יתכוון בקרא לפי שצנינו
 בוהר ויקרא דף רנ"ג ע"א וזה לשונו אחר - אס
 כלילט' ספיראן דאיהו א' א"ס ס' תמני' ספיראן מחכמה
 עד יסוד - ד' מלכות קוצא דולה בה אשתלימו לעשרה
 דאיכונן יוד ה' וזו ה' ד' כלילא מד' אשתון יסוד:
 מכאן משמע שענין יסוד דשכינתא הוא בד' של מילת אס'
 וכוהר ויקרא דף רס"ג ע"א ודרור גופא דזילכא סלימו
 דסרסין אחד כנסת ישראל וכלא חד סלימותא עכ"ל
 מ' מ משמע דייחודא דשכינתא כמלת אחד וכוהר שמות
 דף קל"ד ע"א ומתקיל מסוף דף קל"ג שמוד ס' וזל -

ביוון דאזיסו אטיסד לעולא כסית סטריין זוף הכי איהי
 אטיסדת לתתא כסית סטריין אחרטין בנין למסוי אחד
 לעולא ואסד לתתא כד א יוסי ה' אסד וסמו אחד -
 אסד לעולא כסית סטריין דכתיב סמע וסרזל ה' אלהינו
 ה' אסד - אסד לתתא כסית סטריין ה' אסד כסית סרזל ה'
 סית סטריין אחרטין כסית תיכין ה' אסד לעולא וסמו אחד
 לתתא ואז תומא סז כתיב אסד לעולא - ולתתא לז כתיב
 אחד - ועד סוז אסד כחילופי אטון עכ"ל: הרו מן
 סמא ח' סוז סעסע סיקוד דככינת' סוז כמילת ועד וקסס
 סווס' מכוס וכוס דכווס' ויקרז כמאמר סרזל סעסע דיסוד'
 דככיב' סוז כמיל' אס' וכמאמ' ווסר סמו' סוז סעסע דיסוד'
 דככינת' סוז כמילת ועד ולז ראו וס כרזי וס - ולבא אס'
 תירון קוסיא וזת צריך סתדע דזית יסודז דאזיסו כאורס
 כלל וזית יסודז דאזיסו כאורס סרט - יסודז דאזיסו כאורס
 כלל סוונו סס סמיקדים סכיכתא כמילת אסד עס כל
 דרגין פלסין: יסודז דאורס סרט סוז כמילת סמיקדים אורס
 כמילת ועד וסרזס כיד ספכווין לכוון כפי סס סיכול
 ולכך אסרו כנמרא סמקיס אנסי ירסו לז סיו כורכיס
 אס סמע ולז מוסו כידס סכמס וסירס רס' לז סיו
 אסרס כסכ' מלו סרו סיכול לכוון כפי סס סיכול סמא

רוא דיוחודא

עלא פוהו בודס חכמים ט"מ דיכול לכוין כפי פה סירצפ
 וכלכד סיכוון ליחד קס"ה וט"מ מ"מ עדיון צריכין אכר
 לטודעו כי בווהר בראסית דף יח עמוד כ' אשעש סצריך
 ליחד כ' ימודים דיקא טהס כסוד ה' אחד וסמו אחד וזל •
ואיגון ימודא אחרא רוא וסמו אחד כסכאל' • דלתתא
 ימודא עילאה שפע ישראל ה' אלפינו • אחד
 דא לקבל דא עכ"ל הרו סצריך סני מוני ומודים • עור
 פס דף זכ ע"א וזל • **פקודא** תליתאה למכדע דאית
 אלהא רכרבא וסליטא בעלמא וליחדא לוי בכל וומא
 ימודא חדא כדקא יאות באיכוון סיות סצרון עילאין ולפעכד
 ימודא חדא כסיות תיבית דשמע ישראל ונו' • ולכתר
 דאמקסר תמון אצטריך לקשרא לוי לתתא באוכלסא כסיות
 סצרון אחרנין דלתתא כסכאל' דאית בה סיות תיבין
 אחרנין דיומודא עכ"ל הרו סצריך סני מוני ומודים כדאית
 בסמות דף קל"ג ע"ב וזל • **ביוון** דאיתו אתיחד לעול' כסיות
 סצרון אוקי סכו איהו אתיחד לתת' כסיות סצרון אחרנין בנין
 למהוי אחד לעול' וא' לתת' כד"א יהיה ה' אחד וסמו אחד אחד
 לעול' כסיות סצרון דכתוב שמע ישראל ה' אלונו ה' אחד : הא
 סיות תיבין לקבל סיות סצרון אחד לתת' כסיות סצרון ה' ד'
 כסכאל'

בשכמל"ו ה' סיה שערין אחרנין בשית תיבון עוד קס דף
 קס"א ע"ב וזה לשונו קסע ישראל ה' אליהו ה' אחד דף
 איהו יחודא חד - ברוך קס כבוד מלכותו לעולם ועד ה' דף
 יחודא אחרא למהו קמיה חד וכו' עכ"ל - וכמו כן כווקראף
 דף רס"ד ע"א ואל .

שמע ישראל ה' אליהו ה' אחד דף איהו יחודא חד ברוך
 כבוד קס מלכותו לעולם ועד ה' יחודא אחרא למהו
 קמיה רזא חד ורזא דא ה' הוא ה' אליהו דא כתיב כד איבון
 כיחודא חד - הרי עיניך רוזות את כל העצמים ה' אל
 שכל שברוך שכי מיני יחודים אס כן קאי על אנשי וריות
 למה לא מיחו בידם חכמים ומה שיש להאיב בוזת הקוסים
 הוא כמה שקדעמו דהיינו קים ברזא דיחודא כלל
 ופרט - והנה צריך להודיעך מהו ענין הכלל ומהו
 ענין הפרט הכלל הוא קמיה הויה וזכות כאחד דהיינו
 קב"ה ושכינותיה בכלל - פרט הוא קמיון ליחד ארבע
 אותיות הסויה קסס קממ פרצופים דאצילות דהיינו קין
 סיוד פרצוף אריך אפיון נוף ה' פרצוף אבא ה' ראשו פרצוף
 אמא ואו פרצוף א' הא אחרונה פרצוף רחל שהוא מלכותא
 קדיש ד' איהו בריתא וכו' ויהי קמיון בה' פרצופים האצילות

רזא דיהורא

הרעווים בשם הויה לכן צריך לומר אחד בכלל לפי שכיון
 לעילא בפרטי הפרצופי וכמו כן בשמכווין כבודך שם בשם
 הקצוות של נוקבא בפרט צריך גם כן לכיון ליחדם כמיל'
 ועד שכל דבר שנתכוון ברוא דמהמנותא בפרטי פרטים
 צריך מיד ליחדו במילת אחד או ועד כדי שלא יסא' הפרט
 שופרד לפי דכולא חד לכך במאמרים אלו שמראים
 שצריך שני יחודים או מדבר בפרט לכך בשם קצוות
 שאצלו' שהם רוא' דדוכרא מכיון במילת אח' ליחד שכוונתא
 שומכון בשולת אחד ובשם קצוות של נוקבא שהם צריך
 שם צריך ליחדם גם כן בשולת ועד אבל בשמכווין בכלל
 חד או ביחודא חדא די לפי שלא כיוון בפרטי הפרצופים
 בו אם בפרט דקב"ו לבד לכן אינו צריך אלא יחודא
 חדא ליחד מה שפרט ליה דהיינו שכיוון בקב"ו שגראים
 בשנים לכן צריך לומר אחד אבל בשמפרט בו' קצוות
 דדוכרא וכו' קצוות דנוקבא בפרט או צריך לכיוון ולומר
 אחד ליחד בו' קצוות שפרט דדוכרא ולכיוון במלת ועד
 ליחד בו' קצוות של נוקבא . והא דאמרוכן שמה שצריך
 שני יחודים הוא ליחדו' קצוות של דוכרא לאו דווקא
 שמתיקדים בו' קצוות של דוכרא כלי שכוונתא דשיקר

שיחוד הוא ליחד קב"ה כמ"ס כוהר חדש דף י"ג בתפלת
 אליהו ומאן דמוחד ליה בה כאלו מוחד ליה ואמליך ליה
 על כל עילאין ותתאין וגם באמצע התפלה זאת אמר איהו
 ובגומה נחית עליו יחודיה כמנא שעיקר שיחוד הוא
 ליחד הסכינה . ואיך אמרו כן קוחד הוא קצוות לכד
 בסוד ה' אחד וכרוך סס לכדו בסוד ושמו אחד דה"ו מחוי
 פרודא במק"ו : הענין הוא הכי סככות' סמע ישראל צרוך
 לכווין בו' קצוות סל דוכרא בפרט וסכינתא עמסון
 בכלל בסוד דלית סל אחד סהיא בכלל הסית תובין סל
 סמע ישראל סרומוס לו' קצוות סל דוכרא . ובככות
 צרוך סס לכווין בו' תיכין דצרוך סס לו' קצוות סל כוקב'
 בפרט וקב"ה עסה בכלל בסוד הוא סל ועד סרומו לו'
 קצוות סל דוכרא בכלל דהיינו וסו : וכוה אתי ספיר ס"ס
 קרא ה' הוא האלסים ולא אמר ה' הוא . האלסים הוא
 כמו סמקסה כוהר סלא אמר ה' הוא . האלסים הוא כמו
 סאמר ה' אחד ושמו אחד דאילו סוה אמר ה' הוא . האלסים
 הוא סו' מוחי פרודא כין מק"ו לכך אמר ה' הוא האלסים
 לומר סכולס אחד דאכינו דאיהו קב"ה הוא הוא האלסים
 דאיהו סכינתא . גא"ת ולמה כ"ה אחד ושמו אחד לא אמר

ה'

דוא דיהודא

פ' וסמו אחד • וז' דב"ס הוא האלסים הוא בכלל א כמה
 דלמרינן כיבודא דסמע ישראל דביקודא חדא סני אכל
 ב' אחד וסמו אחד • הוא בפרט וכספרט ה' לכד וסמו
 לבד אז צריך ליהד סכינתא עמוה במילת אחד בסוד
 דל"ט סל אחד וכיזכרת סמו בפרט אז אומר אחד ליהד
 קב"ה עיפה בכלל כבוד אח • סל אחד • והנה למדמו
 אכל זה סכוונת הפרט הוא יותר עליון מכוונת הכלל לפי
 שהפרט צריך חן גדול כדי שיוכל לכיון בפרטו כל
 שערצופים אכל בכלל הוא ליהד קב"ה לכד • והנה
 צריך שתדע דאית כלל ואית כלל • אית כלל דצריך לפרט
 ס' הפרט והיה גדול מהכלל אכל הכלל שהפרט צריך לו
 אז הכלל גדול מהפרט ואטערו מכלל שהוא צריך לפרט
 ופרט שהוא צריך לכלל • והנה הכלל שהוא צריך
 לפרט הוא הכלל שאמרנו לעיל דהיינו אינו יודע לכיון אלא
 בקנה"ו בכלל אלא הוא זה הכלל צריך ללמוד מן הפרט
 דהיינו צריך לודע מהו קב"ה : ושהו סכינתיה • לכן
 בפרט הוה הוא יותר גדול מהכלל הזו • אכל אית כלל
 דאזו גדול מה הפרט דהיינו אחר דידעיון מהו קב"ה
 ומהו סכינתיה בפרטו אז צריך לודע מאן כלול לון בכלל
 למהו

למשהו חד זה הכלל הוא גדול מהפרט שאמרנו דהיינו
 כידעו הכלל הזה דאיהו יחוד דב' קשרי דמהמנותא דכל
 מהמנותא שעל ידם מת יחדים בלשו עלמין זה הכלל הוא
 גדול מהפרט • והנה צתה צריך להתבונן בכ' פסוקים
 אלו שכפסוק ה' הוא האלהים נאמר על היום הזה כמה
 דיכתוב וידעת היום והשנות אל לבבך כי ה' הוא האלוהים
 וכפסוק ה' אחד ושמו אחד שנאמר לעתיד לבא כדכתי' והיה
 ביום ההוא יהיה ש' אחד ושמו אחד • ועתה צריך להבין
 למה לעתיד לבא כפרט דהיינו אחד ושמו אחד בכו' ועתה
 אמר בכלל דהיינו ה' הוא האלהים • אלא כשהם שקדמנו
 יתורן שאית כלל דאיהו קטן מן הפרט לכן בזמן הזה שאין
 איתנו יודע עד מה' אמר לנו בכלל הלמד מן הפרט שהוא
 גדול ממנו הו' וידע' היום דיוק' תדע ידיעה זו דרך כלל כי
 ה' הוא האלהים אכל לעתיד לבא תדע כפר' לפי שתתרכב
 החכמ' כמה דכתיב ומלאה שארץ דעה את ה' דעה את ה'
 דיוקא ידיעה פרטותי הו' והיה כוונ' שהוא דיוקא דהיינו
 לעתיד לבא יהיה ה' אחד ושמו אחד היינו ידיעת הפרט
 שהוא גדול יותר מהכלל דאיהו יודע' היום כי ה' הוא האלהים •
 עור יתכן לומר כי בזמן הזה לפני סוף קליפות'

רזא ויהודא

אין כל אדם יכול לדבר בפרט לפי שיש אחד שכשעה
 שמפרט לא ותערכב ככוונתו ויעשה פירוד ויהיה אחיזה
 לקלופת לבך אמר וידעת היום כ"ה הוא האלמים בדרך
 כלל אבל לעתיד לבא שרומ הטומאה יעביר מן הארץ יכול
 לכווין בפרטי פרטים הוי והיה כיום ההוא יהיה ה' אחד
 וסמו אחד • ויהזרנו על המקרא ומנינו למדים
 שהיודע לכוין בפרטי פרטים הרי זה משבח ואם יקשה לך
 מהיזא דשמות דף ד"ו ע"ב וז"ל • ותו הוה אמר מאן
 דרעותיה לאכללא כל רוין דיוקודא כמילין דאמר ספיר
 טפוי עכ"ל • הרי • שהכלל הוא יותר טוב מהפרט דאמר
 מאן דרעותיה לאכללא כל רוין דיוקודא כמילין דאמר
 ספיר טפוי דמשמע שיותר טוב לכווין בכלל יותר מלכווין
 בפרט מדאמר ספיר טפוי • וז"ל שאדרכא מלסון המאמר
 מקווי מהפרט הוא יותר טוב מן הכלל מכ' דיוקוס שיש
 במאמר • הראשון לאכללא כל רוין דיוקודא דמשמע שפרט
 פרטי פרטים ורוצה לאכללא ימסון במילת אחד מדאמר
 דרעותיה לאכללא דמשמע שכבר פרטס ועוד ראיה דאמר
 כ' רוין הרי פרט דו לא הוה פרט הוה אמר רזא דיוקודא
 לא כל רוין דהוה פרט • ודיוק הסנו מאו דאמר המאמר
 כמילין

במילין ד' אחד דמילין תרתו עסמע הרו דאיהו פרט כסוד
 דמלתא ד' אחד ומילתא דועד לכך אמר המאמר במילין
 ד' אחד במילין דיוקא שועד הוא גם כן אחד בחלוקה איתון
 הרו סמדבר המאמר במאן דמכוון בפרטיו פרטים דרוון
 דיוחודא סכריך לאכללא יתהון מאמר ספרטס וזה הוא
 הכלל כסהוא גדול מן הפרט כי כגו הכלל הזה כלול כל
 פרטיו פרטום והיינו יחוד דנ' קשרי דמהמנותא דאיכון
 בללא דכל רוון דמהמנותא וזמס מאן דרעותיה לאכללא
 כל רוין דיוחודא דהיינו יחוד דתלת קשרי דמהמנותא
 במילת אחד ספיר טפוי לפי שעד עתה ככל היוקודים
 האמורים כזוהר לא הוויקודי כולא במילת אחד כי אם
 החמס פרצופים דאצולות דהיינו אח דלת אח תפע
 ספרות ד' מלכות כאשר תראה ככל היוקודים : ועתה
 אמר לאכללא כל רוון דיוחודא דמילת כל קאי לרבוי
 תלת קשרי דמהמנותא דכולא • ואם אמר איך
 ותכן לכנון כל אלו הכוונות וכל לו היוקודים במילת אחד
 אל דכסוות דהדלת של אחד רומות למלכות והקית של
 אחד רומות לתמוזא ספיראן סהס מיסוד עד החכמה סס
 ס"ב וב"ת נה" תמוזא ספיראן הרמוזים בקות של אחד

דוא דיהודא

כמנא כתר רמוו באל"ף של אחד וכוללת בנוס כל מה
 שלמעלה ממנה וכן תמצא באל"ף שיש בה ג' צורות של
 אותיות כוס **נ** והם יוד ויא"ו יוד יוד של האלף קוץ
 שלה רומות לכתר דאדם קדמון נוף של היוד רומו' לסכע'
 דאדם קדמון עוקן היוד רומות לניכס דאדם קדמון הרי
 ביוד של אחר רמוזים בח"ב של אדם קדמון ואו של אל"ף
 רומות לחג"ת ב"ה דאדם קדמון יוד התחתונה של אל"ף
 דאחד רומות למלכות דאדם קדמון שיש בה עשר ספיראן
 הנ' ראשונות של מלכות הם עתיקא קדיש' זכעס תחתית
 דולה הם הנקראים עתיק' ומוין וכולם כסוד היוד תחתוכ'
 של אל"ף דאחד הרי שכל מה דזית למעלה מן הכתר
 הרמוזים באות האל"ף עצמה רמוז בנורות האל"ף גם ירמוז
 האל"ף לב' קשרי דמהמכות אונשמתא דכל סיו דהיינו קוץ
 היוד העליונה של האל"ף לנשמתא דכל סיו נוף היוד
 לע"ק דכל קדישו' ואו של אל"ף למ"ק יוד של אל"ף
 למלכותא קדישא דהיא שכינת עוון הרמוזים בהם כ"ן
 שבכתר עליון הרי באל"ף של אחד רומז הכתר ומה דזית
 בנוס ולעיל' מיכא ובהית של אחד לתמכיא ספירן דאצילו'
 וכדלת של אחד למלכות דאצילות וכמספרט כוללת ד'

עולמות

עולמות אכזב דהיונו ססדל'ת הוא ד'הסודס דולכ רקל
 דאצילות באצילות ואיתפסטותא כנ' עולמות הרו ארכעס
 כמנין דל'ת הרו סמילת אחד רעזו כל ריון דמחמכותא
 עילאין ותתאין שאין סוף עד אין תכלית לכך אמ' המחמר
 שאין דסוי כרעותיה לאכללא כל ריון ד'חוד' כמילין ד'אחד
 ספיר טפוי • **ובאדר** • שאמר המחמר כמילין ד'אחד
 ולא אמר כמילתא ד'אחד ט"מ סנרדך לכוון כמילת ועד
 כמו מילת אחד כדאיתא בווסר שמות דף קל"ד ע"א ז"ל :
ד' אחד לעילא וסמו אחד לתתא ואין תומא ה' כתיב
 אחד לעילא ולתתא לא כתיב אחד ועד הוא אחד
 בחילוף אתוון עכ"ל הרו למדנו סיס שני מלין ד'אחד לכך
 אמר המחמר כמילין ד'אחד כמילין דיוקא • **והנה**
 עתה נריך לידע מה סיכווין במלת וע' דואו של ועד רזמו
 למ"ק דל'ת של וע' ד לשכיו ע"ן של ועד רמוו לע"ק דכ"ק
 דכליל לסו ולכך בעין באמצע • כמו סמילת אלהינו קאי
 בן סתי כויות דשמע ישראל נפרט • כך עין של ועד
 סרומו לע"ק קאי בן ואו דלת הרמוו לקנה"ו ליחד אותס
 למהוי אחד לעילא ו'אחד לתתא • **אבל** עדיון נריוכין
 למודעי וען כיו מנינו כיו במילת אחד אות ראשונה היא

רזא דיוחורא

היותר עליונה ורוחניות וכאן דרשנא על אות אמצעית
 שהיא היותר רוחנית המיוחדת אותם וכל בדרך אחר
 וקוד' דועד וכולא סליק לאתר חד הכה תמצא בעון לשמים
 מה שהכאתי בענין קדוש שהיה מסיבנו ד'תמשך מ'ס
 איבו היו דעויל בקדש וכעשה הקדש קדוש וכו' ספור
 דמו' למלת ועד • דהיינו וא' דועד הוא מסיבנו דע"ק
 עין'ל ועד הוא בסוד ע' ניכרות הכתמים דרך קו
 האמצעי והיינו תפארת דל"ת אל ועד היינו מלכות וכולא
 חד כריך הוא וכו' ומ'ס ש'אחד הוא ועד בחילוף איתון
 ואומר אני נחמיה הוא שמל" ועד עולה כמנין אחד דהיינו
 ועד עולה פ' והמילה הרי פ"א כמנין כס' הוא' כריבוע
 עולה פ"א דהיינו אלף של אחד היינו אחד שת של אחד
 כריבוע שר"ל שמונה פעמים ח' עולה ס"ד • דלת
 של אחד כריבוע ר"ל ארבעה פעמים ד' עולה ה' כין הכל
 דהיינו אחד נס"ד וזו עולה במנין כס' והיינו אכבי' ה' אהיך
 דהיינו ועד עם המילה והנה מכל הכוסר לעול וכפרש
 שמה שמכיל כושר שעות דף ר"ו עמוד כ' אל • תג' הנה
 אח' מאן דאם כרעותיה לאכללא כל רזין דיוחורא כמולין
 ד'אחד ספור טפס עכ"ל • טבה בכיורוד קנריך לאכללא

כל

פל ר'ויזן ד'חודא כ'חדא כ'וימ'אין כ'וי ס'יז'וכ'ין כ'ין על'אין
 כ'ין ת'ת'אין - ז'עתה ב'את'י ל'ה'ורות לך ל'יך יכוון כ'פ'כ'וס
 ס'מע י'שר'אל ל'א'כ'ל'ל'א כ'ול'א מ'ת'מ'א ל'ע'ול'א ומ'ע'ול'א ל'ת'ת'א
 פ'כ'וימ'יות ומ'יז'כ'ו'ות . ד'ע - לך ב'א'ומ'ר'ך ס'מע י'שר'אל
 ת'כוון ל'וע'ק'ב א'כ'י'צ'ו ד'א'י'ה'ו ע'ת'ק'יר'ו י'שר'א ס'כ'א ו'י'שר'א כ'ע'ר
 ס'י'ע'ו'ד ע'ל'ך ס'א'ת'ה מ'י'ס'ד כ'ול'א כ'ס'ד'א ז'ה'וס ר'א'ס'ו'כ'ה ת'כוון
 ל'ה' פ'ר'צ'ו'פ'ין ד'א'צ'ו'ל'ו'ת ד'ה'ו'י'צ'ו ק'ו'ץ ה'י'ו'ד ר'ו'מו ל'א'ר'י'ך ג'ו'ף
 ה'י'ו'ד ל'א'ב'א ה'ה' ר'א'ס'ו'כ'ה ל'א'י'מ'א ר'ז' ל'ז'ע'יר א'נ'פ'ין ה'ה'
 א'ח'ר'ו'כ'ה ל'ע'ל'כ'ו'ת . א'ל'ה'י'כ'ו ת'כוון ל'ה'כ'ו'א ה'ק'ד'מ'ו'ן ס'כ'ב'ל
 ס'ק'ד'ו'מ'י'ס ד'ל'א א'ת'ר'ס'י'ס כ'ס'וס ס'מ'א ו'ל'א כ'ס'וס ר'מ'י'ז'ו ו'א'י'ס'ו
 ד'מ'י'ס'ד כ'ול'א ו'ל'כך ל'א מ'ת'ק'ר'ו א'ל'א כ'ס'ס א'ל'ה'י'כ'ו ז'ה'וס ס'כ'ו'ס
 ת'כוון ל'ה' ע'ו'ל'ו'ת ס'ה'ס כ'ש'י'ע'ו'ר ק'ו'מ'ה ד'כ'ר'צ'ו'ף ד'א'ד'ס
 ק'ד'מ'ו'ן ו'ל'פ'י ס'ה'ס ש'ו'ר'ס ל'ה' פ'ר'צ'ו'פ'י'ס ד'א'צ'ו'ל'ו'ת ה'ר'מ'ח'י'ס
 כ'ס'ס ז'ה'וס ל'כך פ'ר'צ'ו'ף ד'א'ד'ס ק'ד'מ'ו'ן ד'א'י'ה'ו ש'ו'ר'ס ס'ח'מ'ס
 פ'ר'צ'ו'צ'י'ס ה'כ'ו'כ'ר מ'ת'ק'יר'ו ג'כ' ז'ה'וס ו'ז'ה'ו ז'ה'וס ס'כ'ו'י'ס ס'ל
 ס'מע י'שר'אל . ו'כ'ה'י'ו'ת ס'ע'ל'ת'ה מ'ת'ס'כ'ת'ך מ'ל'מ'ט'ה ל'מ'ע'ל'ה'
 ד'ה'י'כ'ו ז'ה'וס ד'א'צ'ו'ל'ו'ת ל'נ'ש'מ'ת'א ד'כ'ל כ'ש'מ'ת'ין ה'ר'ו'מו
 כ'ס'ס א'ל'ה'י'צ'ו כ'כ'ו'כ'ר ו'א'י'ס'ו ד'מ'י'ס'ד ז'ה'וס ד'א'צ'ו'ל'ו'ת ו'ז'ה'וס
 ד'א'ד'ס ק'ד'מ'ו'ן ו'ל'כך ה'וא ב'א'מ'צ'ע ה'ש'נ'י ה'ו'ו'ת א'ח'ר ס'כ'ו'כ'ת

א א א א א
 א א א א א
 א א א א א
 א א א א א

רזא ריחודא

כהויה דאדם קדמון דאיהו יהיה כ' דאמע ישראל כנוכר
 צריך עתה שתכוון לאכללא כל מה שכוונת הפרטות
 שלמטה למעלה כך תכוון בכללות מלמעלה למטה כמילת
 אחד וסייגו אל"ף של אחד כללות דפרצוף דאדם קדמון
 הנגלה בתוך הכתר והכתר בכלל כמכוצר לעיל ס"ת
 של אחד לתמכיא ספירן דאצילות מחכמה עד היסוד
 דל"ת של אחד למלכו דאצילות סה"א מלכות כל עולמות
 אצ"ע כדכתיב מלכותך מלכות כל עולמים ולכך נרמות
 בד"ת של אחד הרי שאתה כולל כל רוין דיחודא מעילא
 עד אין סוד ולתת' עד אין תכלית וכולא אחד כיחודא חדא
ואחר פעמים יחוד דאמע ישראל וכללת שכינה
 כהו"א יחודא עם כל הפרצופים בכללות צריך
 עתה שתיחד השכינה הפרטות בפסוק צריך שם והוא
 יחוד דשכינה בעילומתה למיהו חד לעילא ולמסו חד
 לתתא כדכתיב' אחד ושמו אחד כאשר שורת ד' וכך
 תכוון באומרך צריך שם צריך באצילות שם כהו"א כבוד
 בוצירה מלכותו בעקיה לעולם ועד רוצה לומר לעולם
 אחד שמילת ועד בקילוף אתוון אחד כנ"ל וגם עלת ועד
 עולם אחד כרכוע כנ"ל וכך תהיה בוונתך השכינה כהו"א
 באצילות

באצילות ששם מקור הכרחה שו כרוך הוא המתפשטת
 בכרחה הכקרא ס"ס גדול ומתיחדת שם כספירות
 דכרחה. הו שם ומשם מתפשטת כיצורה הרמוז בתפאר
 ושם כ"כ אהוון מתגלין ועקר כפירן דיצורה שעולין
 למיין כבוד וחסו מלת ככ"ד * ומשם מתלכשת בתוך
 העשיה הרמוזה במלכות דמלכות הו מלכ"תו - לעולם
 ועד תכוון ליחוד עילא ותתא ולארכע כטריין *
 וגם צדיק שתדע שהשני הפסוקים האלו טוב לאמרם
 כנשימה אחד לרמוז שנסמתא דכל נשמתין
 דאיבי נשמתא דלית לה זוג איבי דמתפשטת ככולן
 ומקשרת כולא ומיוחדת כולא למהו כולא חד וכנין כך
 צריך לומר השני פסוקים כנשימה אחת * ולכך אביד לך
 בקינור מופלב כל היסודים בשנים הפסוקים
 אלו * כדי שתוכל לאמרם כנשימה אחת *

ועקב אכוכו ה' פרצופים

שמע ישראל יהוה

כשמתא דכל נשמתין ה' עולות א"ק ח' כפירו' סכינה
 אלהינו יהוה אהרן

ג' א"ת ד' 4 3 ועתה

רוא ד'חורא

ועתה צריך להכין איך תכוין בברוך שם כ"ו הנה מן
 הוזהר משמע שצריך לכוין בא"ו זעיר ונוקביה
 כדאי' בזהר זיקר' דף רס"ד ע"כ וז"ל ברוך דא' רז"ז דנקוד'
 עלאה דאיבו ברוך דכל ברכאן נכעין מתמן ואי תימא
 עלמא דאתי אתקרי ברוך לאו הכי דהא נקודא עלאה איבו
 דבר עלמא דאתי נוקבא איבו ברוך ואיבו ברכה ברוך דבר
 ברכה נוקבא וע"ד ברוך איבו נקודא עלאה : שם דא
 עלמא דאתי דאיבו שם גדול כד"ל זמא תעסה לסער
 הגדול . כבוד דא כבוד עלאה דאיבו יעובא ושמאלא :
 וכלהו כליזן בהאי תפלה על יד דאיבו מלכותו .

דורי מן המאמר נראה שצריך לכוין בא"ו זון ברוך
 לאבא שם באימא כבוד בועור אנפין מלכותו
 במלכות . וקסה שהרי זה היחוד כבר בעסה בפסוק
 שמע ישראל כמו שתראה במאמרו הוזהר הכתובים לעיל
 שהויה ראשונה הוא אבא ואלהינו הוא אימא הויה שניה
 זעיר גאמא שכינתא אס' בן מה צורך ליחדם בברוך שם גם
 כן : והנה יס' לומר שארבע פרצופים אלו שהם אבא
 זון רועזים לארבע עולמות אבוע אבא באצילות . אימא
 כבריאה כדאיתא בזהר אימא מקננת בפרסויא . זעיר

ביצירה מלכות בעקיה . ועתה כיסוד של כרוך סס
 צריך להמשיך שכונה דאצילות' אחר שכנותיחדה לעילא
 כדקא יאות וצתמלאה מכל טוב צריך להמשיכה ליוחד אות'
 ככלהו עלמין של אכ"ע ולכך צריך לכונן בכרוך של כרוך
 סס לאבא דאיהו צולס האצילות ומלת סס ליקד אותה
 בעולס הכרויאה הרמוז לאימא : ומלת כבוד ליוחד אותה
 ביצירה הרמוז לעשיר אכפין וכמו שזעיר אכפין דאיהו
 תעארת סנקרא בריוס התיבון מכרויח כל הספיר' מן הקנה
 אל הקנה כך מלת כבוד הרמוז בו כולל ברוח ד' און
 דמלת כבוד כל הספיר' דהיינו הכ"ף מספרה הוא ו'ז
 כמלואה וה'וד ענמה היא כתר ומכמה כנ"ל : הרי שהכ"ף
 הוא כתר ומכמה . הכות של כבוד הוא בונה הו"ו של
 כבוד ו' קנאות שהס'ו ספיר' של ו'ז דל"ת של כבוד רומז
 למלכות ומלת מלכותו ליוחד אותה

בעולס העקיה הרמוז לרקל דאצילות

בדו קיהא אחד לעולא ולמתא

והיה כלא מד היו לעולם

ועד ר"ל לעולם הם

אחד סכן ועד

עולה אחד : כנ"ל :

זוהו כונות ברוך שם בקיבוץ

יצירה

ברדזה

אצילות

ברוך שם כבוד

אחד

לעולם

עולם

מלכותו לעולם ועד

אשריו ואשרי חלקו המיוחד ויחודא דא עליו כזמר ומוי בעמך
ישראל בן אחד בארץ ובתיב ישראל אשר בך אתפאר

ואדר שהודענוך כונת שמע וכרוך שם ברוך לסודיעך
גם כן בענין הכרזת את אשר תכוין בהם לפי

שים הפרס בין ברכות של תפלה לבדפת הנסנין כי ברכות
של תפלה צריך להעלות מלמעלה למעלה ובדפת הנסנין

צריך להמשיך מלמעלה למטה כאשר תמצא בזוהר ויקרא
דף רע"א שמוד ב' וזל ועלמא תתאה כד אתקשר לומיכא

ואתדבק ביה קרו מתתא לעילא ברוך ולא אקרו ברוך בר
ברוא דמקורא דאתדבק בהדיה ועייל ביה זאמלו ליה אתה

רוח דהסוא כהן לאתדבקה בהדיה וע"ד בצלותא בר נס
כודע בכרוך דזיהו עלמא כפיף לבני עילא ודא איהו

סנויא בין ברוך דצלותא ובין ברוך דשאר ברכאן וכל כרוח
עלמא

דוא דיהודא בב

עלאה איהו לארקא כרכאן לכל עלמין ברוך דנלותא בר
 נס כורע ביה ככרבויו ונחין רוסא באתה כנין דאתה אקרי
 ראס וע"ד כסן כעיל כראס ואיהו ראס תדור וכנין כך
 כורע ככרוך ונחין כרוסא באתה • הרי ען המאמר
 הוה כרוך שיש הפרש בין כרוך דנלותא לשאר כרכות •
ועתה כרוך להסתכונן בענין הכרכות שכברכ' הנהנין
 כתיב אליהונו עלך העולם וככרכות דנלותא
 לא תקנו אלא כרוך אתה ה' לכד ואמרו אל כל כרכה שאין
 בה הזכרת ה' ומלכות אינה ברכה • א"כ למה ככרכות
 דנלותא לא תקנו לומר אליהונו עלך העולם •

ויש רוסר שכתו' כרכאן דנלותא בזותה טעה עומדים
 באצילות ולכך כרוך קול דמעה דקא
 וככרכות כרוך לכנין להעלות השכינה מלמטה למעלה
 ע"י תפלותיו וכונותיו ולפי' כרוך לכנין ככרוך דנלותא
 למלכו ולכך כרוך לכרוע ככרוך כמי שארע לאזוס אתה
 מעפרא ולהעלותא למעלה ומכענב כראסו בתלת אתה
 ונוקף כסס לרמוו אהעלה זותה לעילא ולכך אינו כרוך
 להזכור אמ"ה שאותה כרכ' אינה כרכה להשפיע אלא קאנו
 עובדים הני' דכרוס אלו קאס כרוך אתה ה' להעלותה

רזא דיהודא

במדרגות קו האמצעי כאשר נכאר להלן ולכן לא יום הזכר
 עלכו לפי שהיא עולה ומתעלם לעולם אכל כדרכו הנחמין
 צריך להמשיך מלמעלה למטה ואז צריך יהיה למעלה
 ואתה בקו האמצעי והיה במלכות ואלהינו בברואים מלך
 בוצירה העולם בעמים • דהיינו שיכוון להמשיך השכינה
 מלמעלה עד כוף כל העולמות דהיינו עולם השמים כדי
 שיחול עליו הכרחה ולכך צריך הזכרת מלכות לפי שעו
 שמעכתה בכונת הכרחה מתגלית המלכות וזהו שאמרו
 אל כל ברכה שאין בה הזכרת שם ומלכות אינו ברכה •
 שאם לא נתגלית המלכות עליו לא שארו ברכה עליו •

הנה הקושיא שיש בברכה היינו שמדבר לכבד ושלל לכבד
 שאומר ברוך אתה ה' דהיינו לכבד ואמר כך אומר אשר
 קדשנו והוא שלל לכבד שהיה לומר אשר קדשנו במצותיך
 וכן בשאר ברכות כמו המוציא לחם מן הארץ שהיה לו
 לומר שהוצאת לחם מן הארץ וכן כלם • ומה שיש
 לתרץ בזה הוא שעיקר הכונה הוא לומר שלם קשרו
 דמהימנותא והנה בג' עלות אלו שהם ברוך אתה ה' הזכרו
 תלת קשרי ברוך בהוא נסתר שהוא מקור הברכות •
 אתה בת"ת דהיינו ע"ק • ה' הוא במלכות שכבר נתסוף

ונודע שמו כדכתיב וזה זכרו לדור דור ומאחר שנ' מלות
 אלו תקנו להזכיר המלת קשרי לא יס'ר עוד לנכח ושלל
 לנכח שאני אומר שנ' קשרי אלו הם אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וכן בכל ברכה • וראיה לזה תמצא
 בבושר ויקרא דף רס"ד ע"ב וזה לשונו ורזא דא ברוך דא
 רזא דנקודה עלאה דאיהו ברוך דכל ברכאן נכעון מתמן
 ואי תימא עלמא דאתי אקרי ברוך לאו הכי דהז נקודה
 עלאה איהו דבר עלמא דאתי נוקבא איהו ברוך ואיהו
 ברכה ברוך דבר ברכה נוקבא וע"ד ברוך איהו נקוד' עלאה
עור • סם רע"א ע"א ברוך דא רזא דמקורא עלא' מכלא
 ולא מקבא ולא נהרא כל כונסונו איהו ברוך דדיר
 דלא פסיק מימיו עכ"ל : הרו עיניך רוחות שברוך הוא
 רוחו לזוד של הו"ה שהוא מקור הכרכות ובקון של הו"ה
 רוחו כל מה דלעולא עיניה ולפי הו"ה הוא מקור כל הכרכות
 ונקרא ברוך • וכנ"ל למלת אתה • שם בבושר ויקרא
 ר"ן עמוד א' ג"ל באגדתא דרב יובא סבא כללל דכלל ז"א
 אקרי אתה ע"ק דאתכסיוא אקרי הוא וספיר : הרו שמלת
 אתה הוא כ"א • וכנ"ל למלת הו"ה • ה' רוחו למלכות
 לפי שאין הו"ה כלו מלכות עיקר הו"ה הוא הסא' אמרוכס

רוח דיהודא

ברומות: למלכות שנשם זה לא ימצא חול דוקא במדר
אותיו שו' יהוה אבל בלוי הא אחרונה ימצא חול בדכתיב' באשר
יפול העץ סס יבו • נמצא שעיקר השם הוא ה' אחרונה
במה שאמרו בוודר שהאומן במלכות ולא באשר ספוי' נקרא
מקצן בנטיעות והאומן בכפוי זמון' במלכות נקרא
כופר בעיקר הרו' גם כן שעיקר הויה היא מלכות:
ועתה נבוא למלת אלהינו:

דע אלהינו דמו' בנינה כדאומא בוודר הויה אבא •
אלהינו נקרא עלמא דאתי שהוא בינה לכך ג' כ' יס' לככות
סס זה לעולם הברואה לפי שאומא מקנת כברסומא
דאיהו עולם הברואה •
ונבוא למלת מלך •

מלך הוא ת"ת דאיהו ז'א דכתיב ביה ותרועת מלך בו
וכתיב בה אמר ה' מלך ישראל ואף על פי סלפעמיס בינה
ומלכות נקראים גם כן בשם זה מכל מקום עיקר מלת
מלך הוא לת"ת שהוא כמו הלכ בתוך הגוף וכן קרויין לויס
מ"ק וז'א מקנן ביציר' לכן תיבת מלך יס' לכיוון בו לעולם
ביצורה להספיק ז'א סיקנן ביצורה:
ונבוא למלת העולם •

סעולס הוא מלכות באזור מן סעולס ועד סעולס אתם
 אל וסדבר כדור שאינו ברק ר' ישי ועתה ברק להשכונ
 ולידע במלת אתם שלטעמים כדאז מן סווסה סהוא כדבר
 עליון כדאיתא בווסר ויקרא דף ק' עמוד ז' וז' אמרתי
 אודס עליו פסעו לה' דז מ"ק דסלמא כלז דיליה ונו ואתם
 בשאת עון סטזתי סלה דז לעילז אתר דע"ק סריז כנ"כ
 סאי קרא סמיד ככלז עכ"ל סרי מן סמזע' סוס מור' סחלת
 אתם רומו על סכתר סהוא אתר דע"ק סריז . עור
 בווסר סמות דף ק' עמוד ס' וז' רבי סכא סמר עדן קמס
 סקרו סכ מסוס דסאי עדן עסטכס מסהוא סתר דסקרו סין
 וכנין כך סקרו סכ וסז סוקימכא מאתר דסזרי לזתמסכ
 סלז סקרו סתה כד"ז כז אתם זכינו . עור ססכ"ע" ס' ס' ז'
 רבי ווסי סמר סאי דזמר רבי סכא סאתר דקרו לזתמסכז
 כלז ספי' דסז סוליסכ" ססו' דטמירז וכלז סית כיה סירוזז
 קרוכז סוז מאתר דסירוזז ססטכס קרו כן אתה זסקרו סכ
 זכלז סד : עור סס בווסר ויקרא דף רע"א עמוד ס'
 וז' סמר סירוזז לזתבלווס לכר וכ"כ סקרו סתה ועזן
 סיסו דז רוז דזימכא זסקרו כהן לבנו סהוא סתר ורוז דז
 סתה כהן לעולס סזן כהן לסהוא עולס זתה . עור סס דף

רזא דיהודא

ר"ן ע"ז וזל באגרתא דרב יובא סבא כללא דכולא ז"ל
 שקרו אתה ע"ק דאתכסויה אקרו, הוא וספיר : הרי של"ז
 קורא אתה : **עוד** כוזהר בראשית קנ"ד ע"ב ז"ל תא
 סווי עלמא תתאה איבו והוא סירותא דכלא לסלקא בדרגו
 כמה דחכמה עלאה הוא סירותא דכלא הכו נמו עלמא
 תתאה חכמ' איבו והוא סירותא דכלא ובגין כך קרינן אתה
 בגין דאיבו סמטה ואתגליחא ועלמא עלאה דאיבו יובלא
 קרינא הוא • הרי מסמ' אמר הוה שלמלכות דאיבו סמטה
 קרו אתה : **דוגה** עיניך רואות את החמסה מדרגות
 של המזמרים אלו שכל אחד ואחד מורה סמלת אתה רומז
 על דבר אחד ולא ראוי כראוי זה • וקסה הוזהר מניה וכיס'
ויש' לומ' כזה שהענין תלוו כמחשב' המכוין סזס המכוין
 הוא גברא רבא ויודע לכיון לעילא לעילא עד א"ס או כל
 הנסתר וקרא אתה דהיינו נגלה וען דנה רו ליה סבול
 דרקייעא ולא יקרא נסתר לפכיו כו אם יהוא מפלא סככל
 שמופלאים • אבל מו שהוא אנוס לבא סתים עין כל הנגלה
 וראש לפכיו כנסתר ולא יראה גלו לפכיו פו אם המלכות
 שהיא הסדרגה התחתונה דהיינו סמטה ולמדוכן מינה
 מהמארים אלו שכפוי מה סורג' המכוין לכיון ככא' הרשות

בידו לכויז כהשנת ודיעתו עור ים להכיא ראיס לדנד
 עמה שאמר הווכר הכ"ל דכי יוסו אמר האי דאמר רבי
 אבא וכו' שפיר דכא אוליפנא הוא דטמורא ולא אית כוס
 שירותא קריזן הוא מאתר דשירותא אסתבת קריזן אתה *
 כרו סדוקא שהוא טמור וקרא הוא אבל דבר המתחיל
 להתגלות ולמהו ביה שירותא וקרא אתה א"כ אפי' כתר
 שייך למימד ביה אתה והיינו דוקא לנו שמכור בהוא
 דטמור אבל מי שאינו מכיר בהוא דטמור קורא לכתר
 טמור ולחכמה קרו אתה זכך לכלם עד שימצא מו שאינו
 מכיר אפילו בזה ואז קורא לזה טמור ונכחו זלמלכו קורא
 אתה כמו שאמר בזוהר בראשית דף קנ"ג עמוד ט' וזל
 זכנ"כ קריזן אתה כגין דאינו שמטה ואתגלווא ועלמא
 עלזה דאינו וזכנ"כ קריזן הוא דכל מלנו באמכמייא אינון
 כרו סיכול לכויז שמכוין במלת אתה כפי מה שוסיג דעתו
 ולכן אנו עתה שמדברים בשלשה קשרי דמכומכותא
 והכרנו שהטמור שכלל בטמורין אינו עתיקא קדושא לכן
 יכולין לקרו למ"ק אתה לפי דאינו שמוה דעתוק כדאיתא
 בזוהר שמוה דעתיק כתיב מכלא ולא אתפרש באזרותא
 כר באמר תד דאומי קב"ה לאברהם דכתוב בו נטעתי

גַּאֲשׁוּׁהּ נִאֲשׁוּׁהּ דְּזִיז׃ וְלִפּוּ סְהוּז׃ שְׁעוּז׃ דְּעִק׃ וְקִרְאֵה אֶתְהּ
 הֵהוּז דְּכִבּוּׁז׃ וְכִן זִיז לְנַפְיָהּ דְּלִנּוּ מַטְיָה דְּאִיִּזְהֵיִז
 סְמִיָּה דְּעִתִּיקָא סְנוּכֵר וְקִרְאֵה זִיז אֶתְהּ׃ וְנִס זִיז לְנַפְיָה
 מִה דְּלִעֻלָּא מִיִּזְיָה וְקִרְאֵה אֶתְהּ׃ כְּתַבָּא דְּזִיז מְכַמֵּה טַעֲמִי
 וְקִרְאֵה אֶתְהּ וְהוּזוּ שְׁאֵמֵר כְּאַזְדַּת דְּרַב יוּבָא סְבָא כְּלֵלָא דְּכֵלָא
 זִיז אֶתְהּ עִק׃ דְּאֶתְכַסִּי׃ אֶתְהּ הוּז לִפּוּ סְזִיז הוּז כְּלֵלָא
 דְּכֵלָא לְכַךְ זִיז אֶתְהּ וְקִרְאֵה כְּכֵל וְזַף עַל גַּב דְּזִבָּא וְקִרְאֵה גַם
 אֶתְהּ כְּכֵל דְּאֶמְרוּ כִּי אֶתְהּ אֶבִּינּוּ מִ״מ״ הוּז קִרְאֵה שִׁזִּי סְמִיָּה
 שְׁפִיזְכֵּן תְּמַצָּא בְּפִסּוּק שְׁאֵמֵר כִּי אֶתְהּ אֶבִּינּוּ כִּי אֶבְרַהֲם
 לָא וְדַעֲבּוּ וְיִסְרָאֵל לָא יִבְרַחְנוּ אֶתְהּ׃ הֵׁ אֶבִּינּוּ גּוֹאֲלֵנוּ מִעוֹלָם
 שְׁמַךְ וְנִרְוּךְ לְהַסִּין לְמַה הוּצַרְךְ שְׁנֵי פַעֲמִים אֶבִּינּוּ וְעוּד
 דְּחַכְמָה דְּאִיִּזְהֵיִז אֶתְהּ לָא מִתְקִרִי אֶבִּינּוּ כִּי אִסְ אֶתְהּ דְּזִיז
 אֶבִּל אֶתְכּוּ בְּנִים דְּזִיז כְּדַכְתִּיב בְּנִים אֶתְהּ לֵה׳ אֶלְהִיכִם וְיִס
 לּוּמֵר דְּזִבָּא דְּזִבָּא מִתְקִרִי אֶתְהּ גַם כִּן אֶבִּל אֶבִּינּוּ עַם הַעַמִּים
 שְׁלֵנוּ אֶבִּל אֶבִּינּוּ הַעִיקְרִי הוּז׳׃ וְהוּזוּ שְׁאֵמֵר קִרְאֵה כִּי אֶתְהּ
 אֶבִּינּוּ כְּלוּמֵר אֶתְהּ גַם כִּן מִתְקִרִי אֶבִּינּוּ דְּשִׁיבֵנוּ אֶתְהּ דְּזִבָּא
 אֶבִּל אֶתְהּ עִיקְרִי הוּז אֶתְהּ הֵׁ הוּז אֶתְהּ הֵׁ אֶבִּינּוּ׃ וְלִכְךְ
 רַבִּי אֶתְהּ הַסִּיף רִאִיָּה לְחַכְמָה דְּמִתְקִרִי אֶתְהּ מְרִיבָא דְּקִרְאֵה
 כִּי אֶתְהּ אֶבִּינּוּ דְּדַרְזִים יַעוּר דְּקִרְאֵה סְעִזְחֵר שְׁאֵמֵר אֶתְהּ׃ הֵׁ

אכינו למה הוצרך ריפא דקרא לומר כו אתה אכינו •
 ומדסיפא דקרא מדכר ב'אז דאמר אתה ה' אכינו ריפא דקרא
 דאמר כו אתה אכינו דריס ותיס על חכמה דאיהו אכא
 דמתקרו גם כן אתה אכל כללא דמלתא הוא כמה דמוותז
 באוגדתא דרכו ויכא סכא כללא דכלא אז אקרו אתה •
 והא לך כונת הנהגון בקיצורי

עתיקא קדישא מלכא קדישא סכינתיה בעולם הכרואס

ברוך אתה יהוה אלהינו

מלך העולם

זהו כונת ברבת הנהגון סגרוך לכיון להמשוך
 מודרונה למדרונה עד סיתכרך המכרך כנ"ל
 ועתה ככוא למ' ברכות דנלותא תדע שכתפלה מעומד
 צריך שתכוון להעלות סכינה למעלה למעלה וע' ד כורע
 בכרוך לרמוז שמספול עצמו להקימה ולכך אין הסתחויה
 יותר מן הטבור שסס הוא רמוזת רחל דאזילות דהיא
 סכינתא ולכך צריך שתכוון במלת כרוך למלכות דאזילות

ד ב 2 4 וכן

סבן תמצא בזהר ווקרא רב"ד ע"כ ואל זעלמא תתאה כד
 אהקבר לוימיכא ואתדנק כיה קרו מתתא לעילא ברוך ולא
 אקרי ברוך כד ברוא דמקורא דאתדנק בהדום זעיוול כיה
 זמלי ליה אתה דוא דהוא כהן לאתדנקא בהדום זע"ד
 בצלותא בר כם כורע בכרוך דאיו עלמא כפיף לגביש
 עילאה ודא איהו סבויל בין ברוך דנלותא לכרוך דשאר
 ברכאן * כרו עיניך הרואות סמלע ברוך דכרבות
 דנלותא צריך לכויין בעלכות נפוי שעיקר הכוונה הוי
 לפעלות הפכינה מלפטא למעלה ובוט יכיה מלת אתה
 גם כן נת"ת דאיהו כהן גדול ואע"ג דבווהר מסמע סצריך
 לכויין כהמד דאיהו בהן ג"כ אפילו הכי הכל אחד דז"א איהו
 עם קצוות והקנה האחד איהו חסד וכהו"ה צריך לכויין
 לעילא לעילא ולזקוף שכינה עד הכוא אתר סמס המופלא
 והמבוב דאיהו הו"ה וזהו שאמרו ז"ל וכל סזקף זוקף כסס
 דה יינו סצריך לכויין להזקוף השכינה למעלה למעלה
 במקום אשר כמו סס סריא הא לך כוונת הסעפה
 עשרה ברכות דתסלת מעומד *

סלכות   זעיר ארכיון   עתיקא קדושה
ברוך אתה יהוה
 ונפוי

ולפיכך לא כזכר באלו הכרכות אלהינו מלך העולם לפי
 שאין הכונה להמשיך למטה ולכך אינו מתגלה בעולם
 אלא הכונה להעלותה למעלה ולחדא סס -
הגה מכל הזמור לעיל למדינתן שמלת אתה הוא כת"ת
 בין בכרכות דנלותא בין בכרכות הנהבין - וכמו כן
 תמצא בתקוני הוהר ל"ט עמוד א' וז"ל אתה ה' לעול' תשב
 אתה הוא דאתמר ביה אבינו מלכנו אבינו אתה ומני נהו
 אבינו אב הרחמן ואיזו כליל כ"ב אהוון דאוריית ומ'זי כיזו
 אורייתא דככתב עמודא דאמצעותא ועלויא אתמר ברוך
 אתה - הרי ראיה לדכרו בכיבוד עמה שאמרתי לעיל -

ובמאור שאודעתך כיצד תתכוין בכרכות נריך עתה
 להודיעך כיצד תעשה אחרי המכרך ברוך הוא וברוך שמו
 ובמה תכוין סהרי אמרו ז"ל גדול העונה אמן יותר מן
 המכרך אם כן מוכרח אני להודיעך ברוך הוא וברוך שמו
 מה ר"ל ודיע לבנו לך סכל מלת הוא רומז על דבר נסתר
 שלא כודע שמו וכל סס רומז על דבר מוגבל ושכודע שמו
 ועתה תדע שיש כפה דברים סלפעמוס נקראים הוא לבני
 מה דאית לבר מיכניהו ולבני מלבושיה יתקרי הפנימי הוא
 והפנימי כעצמו וקר' סס לבני הוא דלנו מיכ' דנקרי הוא

ד 2 3 4 ועתה

ועתה - דע לך הקדמה אחד שהכאתוה פס' עזו ללשים.
 דנשמת' דכל נשמתין היא אשר תתקרו הוא וכל
 מה דנפיק מיכוס אע"ג דאישו מכיה וביה מתקריון שמו.
 ע"ק דכל קדושוף לבנו נשמת' דכל נשמתין מתקרו
 שמו אבל לבנו מלכא קדושא מתקרו הוא. מק"ל לבנו
 ע"ק נקראים שמו אבל לבנו פרזופים דלצילות נקראים
 הוא. וכן כל הפרזופים כל אחד ואחד לבנו מה דלעילא
 עיניה אתקרו שמו אבל לבנו מה דלמטה עיניה מתקרו
 הוא. וכן תמצא בעאמרו הוהר ואלו הם בוהר בראשית
 קנ"ד עמוד ב' זל ועלמא על זה דאישו וכולא קרוין הוא
 דכל עליו באתכסיוף איכון ורוא דעלם דנאם דכתוב
 ויטכב עמה כלילה הוא ועל דז כתיב ועבד הלוי הוא.
 עכ"ל. הרי סקרא לבינה הוא. ובמו בן תמצא בוהר
 בראשית קנ"ח עמוד ב' זל דכתיב ברוך' ססס אליו יפרא
 מן העולם ועד העולם בגין כך עלמא עלאס' קרוין הוא.
 עוד סס בוהר ויקרא רס' ד עמוס ב' זל סס דז עלמא
 דאטי דאישו סס גדול כד' א ומה שעסק לסמך הגדול הרי
 סקרא לבינה גם כן שמו. עוד סס בראשית ז' עמוד א'

רבו

רבו יופי אמר האי דאמר רבי אב שאמר דשארי לזמטפא
 כלא שמיר: דהא אולופנא הוא דטמירא ולא אית כיה
 סירופא קריבון הוא: הרי שלעתיקא קדושא גס כן קרי
 הוא: עוד סס כוזהר בראשית כ"ט עמוד א' זל אפיריון
 דא תקובא דעלמא תתאה מעלמא עלאה דעד לא ברא
 קב"ה עלמא הוא ושמיה גתים בנויה חד ולא קומא
 מלש ובו הוא בלחודו עכ"ל. הרי מדאמר המאמר דעד לא
 ברא קב"ה עלמא הוא וסמי"ה תים בנויה שמע מינה דע"ק
 נקרא שמו ונשמע דכל נשמתיין נק' הוא זהו קודם כלא
 באר מכואר כס' נמו לשהי' הרי סגס לע"ק נקר' שמוי' עוד
 סס כוזהר שמות פ"ט ע"א זל וכאין' איבון יס' קמיה קב"ה
 דאחידן באנפין עלאין דמלכ' באיבון פני' דהו' וסמי' אחידן
 בהו' ואיבון הוא וספי' עכ"ל ונריך לדקדק במאמר זה שהוא
 ככול ומכופל שמאח' דהו' וסמי' אחידן כשו' מאי שאי דאמר
 ואיבון הוא וסמי': ועוד נריך להכין אליו פנים מאן איבון
 ככה לידע אליו פנים מאן איבון איתא כוזהר ווקר' צ"ג ע"ב
 זל בקסו פניו אליו עטרו עלבא דאיהו אקוד' בהו' ואיבון כיה
 איבון סמי' ואיהו סמי' מלש' מדא' הו' כנ"ב אמ' דוד את פניך
 ה' אבקס עכ"ל: הרי מדאמר' המאמר' אליו עטרו עלבא שמע

תופה דכל ספירן ד'גולות אוקרון פנים דמלכא יען ד'אזר
 מתגלה בהו ולכך יקרון פנים ד'וליס ויקרוי גם כן ש'מיה
 כד'א ליבון ש'מיה במנח שכל ספיר' ד'גולות נקרא' ש'מיה
 ונקרא' ס'אנפי מלכא ובוס נכוא לתרן ס'אמר דלעיל
 ד'אמר באנון פנים ד'אזר וש'מיה אחי דן בהו וס'ענין הוא
 ס'ש'מיה דכל נשמתין נקרא' הוא ומ'ק נקרא' ש'מיה גם
 כן וש'אזי נשמת' לא ע'פ'רת ע'מ'ק לעלמין וזהו ש'אמר הוא
 וש'מיה אחידן בהו' דנשמת' דכל נשמתין ומלכא קרוי'א
 אחידן בזלין פנים ד'אקרון אנפי מלכא . דעתה נרוך
 להבין סוף ש'אמר מה ש'אמר ואזכור הוא וש'מיה וכוכל
 לומר כו סני דרכים ה'אח' סייבו מה ש'אמר מכו שכל א'ואחד
 נקרא' הוא ונקרא' ש'מו ככובר לעיל וזהו ש'אמר כ'אמר
 ואזכור הוא וש'מיה כלומר אזכור פנים נקרא'ים גם כן הוא
 וש'מיה . וש'דרך ס'כ' הוא ש'ש'מיה דכל נשמתין ומ'ק
 נקרא'ין הוא וכל הספיר' ד'אזכור אנפי מלכא נקרא'ים ש'מו
 הו' ש'אמר ואזכור הוא וש'מיה כלומר כל הפנימיו' והתזכויות
 וקרא'ים הוא וש'מיה ס'ני ואזכור הוא וש'מיה : גרא'ים ל'וש
 כ'פנים נקרא'ים ס'מו כ'ד'אית' כ'וזהר וקרא' רכז ע'א' .
 ס'ה לש'נו אל אמונה ד'א כ'ס' . ואין עול ד'א בוד .

צדק ד' יסוד - וישר ד' דק - סוף : כלל סוף קדוש
 דק' ס' עכ"ל : הרי בבירור ס' ספי מלכ' נקראין סמו
 וכל הסנימיות נקרא' ב' על גב' דלפעמים יש בפנימי
 ס' נקרא' סמו לנביה ספי מלכ' שהיא החוכמות נקרא' כל
 פינמי הוא : לכן העונה ברוך הוא וברוך סמו ברוך
 סיכון באומרו ברוך הוא לכל הסת' וכאומרו ברוך
 סמו לכל אפי' מלכ' הוא הנלס ולפי שפרד בין הוא
 וסמו באומרו ברוך הוא וברוך סמו דמיסוי שמכרך לכל
 אחד לעצמו וכו' ס' עימוי עירוד' בין הוא וסמו לכך
 ברוך לענות אמן ליחד כלל כחד כמלת אמן .

ווא כונת אמן .

דע שיש אלה היות סה' ה' מלך ה' מלך ה'
 ימלך וס' סוד סלס' קצרי וס' סוד ה' ה'
 והוה ויהיה וס' סוד עילא ותתא ואמציות וס' היות
 אלו עולים ע"ה וס' ע"ה ע"ה אומות סה' ה' ה' תציעים
 והכולל אותם שהיא הנשמתא לכל כשמתין הרי הכל עול'
 מכין אמן הרי סמלת אמן עימד על און ותת און פינמיס
 וחוכמים ולכן אמרו גדול העונה אמן יותר מן המכרך -
 ולמאן דאמר שברוך לכוין כהו"ה (אלנות גם כן ידון

עמו למי שכתוך הסויה כלול כל מילת הוא באשר תראש
בספר עוז לאלהים : ומלת אדני כלול כל דבר שנקרא
עמו במא שבעלת אמן מימד הוא וסמו ואשריו ואשרי
מלקו בעלמא דין ובעלמא דאתי כל מי שיקרא בשפר
זה ויעיון בו הימכ ויכוון בכוכות אלו מוכטח לו שהו
מוזמן לתוו העולם הבא ועליו נאמר וישמר לו עכר
אתה ישראל אשר כך אתפאר .

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

חסרו

כתר עליון ל

חֲזָדֵי אֵל אֲסַפֵּר • ורבו מספר
בכל אמרי שפּר • לשוכן רום חביון:
יִמְלֵל רמזים • ברזי הרונים
ויכין ארזים • ויבנה אפריון:
יִנְלֵה פתרים • במתקי אמרים
וסודות יקרים • בשיר והגיון
אֲסַפֵּר בנעימו • ונימוקו עמו:
בכו שמתי שמו • על כל כתר עליון:

אתה האל יוצר הכל יחיד הן מאציל
והבורא היוצר והעושה כל
העולמות • גליות ונעלמות נסתרות ורמות:
ואל יחיד מושל בכולם ממעון קדשו עד עדי
עד יחיד הן מיוחדן אחרות הן יעלמת אין
דעת נברא לכול להשיג לפי שהוא אחד
ואינו כא' הכנוי והמנוי ראיהו חד ולא בחשבון
ימלאכי רוס מתכהלים שאינם יכולים להגיע
ידועת

כתר עליון

ידועת מקום שבתו יען כי הוא ממלא כל
ספירן וכל שמהן כאחד. לכן אומרים איה
מקום כבודו העריצודק כל אהר עונה כמכון
הדומו. ברוך כבוד ה' ממקומו.

אתה הוא ארד ראש כל מניין. ולא במניין
ויסוד כל בניין. ולא בבניין. כי לך

הכח הנעלם. והוא הסובל את כל העולם.

ויסרת הכל בחכמה. ותלית ארץ על בלימה
ועל יסוד אהדותך חכמי לבב יתמהו. כי לא

ירעו מה הוא. כי הוא התור הגנוז

לצדיקים ותעלימהו. ותרא איתו כי

טוב הוא ותצננהו. והוא לברמן פרצו פא

דגופא. וממלאה כל כרישא לסיפא. כמו

שאכד אליהואנת הוא כנשכתא לגופא.

ונקראת עתיקא קדישא יען כי לראשיתך

ליתוישא. שאתה היית קודם כל נמצא.

וכשעלה ברצונך. להמציא עולטך. צמצמת

אורך. על ידי תנועתך. והאצלת כדור גדול

נפלא ונודא. כפי מה שגזרת רצונך כדי

לבראת

כתר עליון לא

לבראת בתוכו כל העולמות : אביע אשר
כולם מלאים מברואיך . מעשה ידך :
להראות ממשלתך . כי גדולת המלך ברוב
אונים לבן נפשו אותה ויעש ברור הזה כלול
מעש' ועש' למא' ונקראי' אר' קרמא' סתימאה
אתה הוא קרמון לכל הקדומים וען כי
אתה צמצמת אורך והאצלת ברור
הצמצום וכו' נתהו' אויר קרמון ובקע' בכדור
צינור הדומה ליוד וירד בו אור קו הישר
דילך הדומה לזו ופרסרת קמך חר פרסת
להבריל בין הקודש לקודש הקדשי' דקרשי'
והוא הנקרא טהירו עילאה אתר דעתיקת
קדישא שריא . וכל זה לתקן תיקונך ברין
ורחמים לרבו' המסכים ברי שיוכלו ברואיך
להכיר גודלך ואלמלא זה לא היה אשר
שהיה חחר הרבר לכמות שהיה . הרי שהוא
הווה ויהיה וחייה .

אתה נמצא קודם כל נמצא . ולמציאותך
לא יאכילתו להכין און ועין .
לפעולך

כתר עליך

זלפעולך ושיגם איך ולמדה ואין; ולעומק
מציאותך יען כי אין לדמותו בשום נקודה
ואות מוכרהו' אנו לקראך מהויב המציאות
ומציאותך לא נודע כי אם לעצמך וסודך
הנעלם מי ושיגנו עמוק עמוק מי ומצאנו
דק לגלויך נמצא ראשו וקדמות ורמוז ליוה
שתהלת גלויה היא אלף עולאה פנמאה .
לכן נקראת אדם קדמאה ועוד יען כי כל
שרשי עולם האצילות הנרמזים בפרצוף
אדם כלולים בו . כידוע למי שרוח ה' דבר
בו . ורוח נכון הדש בקרבנו :

אתה שלם בכל השלמיות ככתוב בתורה
יהוה יהוה א' רהו' והבן ורמוז באדרא
קדמאה שלים כתראה שלים בכלא שקורם
היית רהמים פשוטים ועל שבירת הכלים
אשר שברת ברצונך נתהווה האור החד
שמשם שודש הריגין והרוח תשוב א' האהים
עד אשר הגיע ערך המובהר שכינור חוז
והיא היחידה של הכלים ואז נקראת אדם

קדמון

דמיון

כתר עליון לב

קדמון בסוד ויהי רת האדם לנפש חיה
ונשלמת בכל מדה כלולה לכך אמר חרשבי
בתראה שלים בכלא.

מי יכיר אל היותך בהאצילך כמך שתי אורות
נעלמות: נסתרות ורמות. להנהיג בהם
העולמו' גליו' וסתומו'. עד סוף כל התהומו'.
והם בכל המדות שלימות. והאצלת אותם
מהסר וגבורה דילך. להראות שחכך שלך.
ולהנהיג עולמך. בחסר דין ורחמים. יחדיו
יהיו תמים. והם בחינת זרועות עולם שבהם
מפיק אומנא לאומנותי' ונשתלשלו בנו אבא
ואמא לכאורה. להוציא פעולותיו לאורה.
ונלונאיהם שאר נשמות הכלים ויהיו לשבע'
הכלים. ונתהוה פרצוף האדם שלים על
ידי הניצוצא דיכוצינ' דקרדינו' והם הנקראי'
מלכא קדישא ושכינתיה. ברוך הוא ברוך
שמיח וגבורתיה. חר אינון ולו ההוד וההדר
בכתוב בתורה וימלוך הדר.

מי ידע אהדותך. בהיותך אתה והסאחד

כלי

כתר עליון

כלי פרודה וסורה. ובלי שנוי ותמורה
 יען היו ב כמך מהסד וגבורה. ועל דא
 אבר רשבי באידרא : כל מה דאמינא
 בעה קא קדישא. הוא זכועירא כל אהר
 בלא פרודה. זאת ועוד יען היות נשמתא
 רבר נעכתן אהיר בשלושתהם ורה אהר
 דהם. וכל המניע ליהוד זה הנעלם : ימצא
 תענוג עולם. ואכל והי לעולם : ולכבוד
 הנשכה הזאת דאירי בגויהו : אנו מהויבים
 בעבודת יהו בכאמר אליהו. זל זבנין דאיהו
 מלנו שוי אמונה דישראל בהון לכן הו
 אלהינו ואנהנו עכרו : לו תפלתינו ועינינו
 מקוים אליו : יהי רצון שתפלתינו יעלו
 אצלך כרנתיב ותהלתי אהטס לך :
 מי יבין סודתיך בדיוות התלרת קשרי
 דמהמנות אדכלא הללו שהם עתיקי
 קדישא ומלכא קדישא ושכינתיה שורש
 זחיות כל העולמות : שפלות זרמות. גליות
 ונעלמות : והוא גבושל בבולס ואתה בחיה

את

כתר עליון לב

את כולם ועל ידם יתיהדו כולהו עלמין ;
ויתקשרורא ברא גהיו כולא חד ; בסוד

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ;

מי ישכול סודיך ויגיע לרוממותך בהכינך
למעלה מן האצילות ; חמש עילות .

באחר כלולות ; ואין בניהם הפרש ושינוי
רק ברדך עילות ; וזה שמותם להפלות .

עילת על כל עילאין ועילת על כל העילות ;
עילת כל העילות ; עילת על כולא ועילת

העילות וכולם דבר אחד בלי פירוד כי רוח
אחד להם . וזה הוא סוד כי גבוה מעל

גבוה שומר וגבוהים עליהם ;

מי ישיג ידיעתך ידיעה אמיתית מגיד
מראשית אחריו משער שיעודין שעשו

מעילה תחתית משבע תחתונות דמלכות
דאר' קדמאה שבע קיימין ונקראי' עתיק וימין ;

והם שבע תיקוני דרישא ; גולגלתא טלא
דברולהא ; קדומא דאזירא . רעוא דרעוין ;

עמר נקי אשגהא פקיהא נוקבין דפרדשקא
ה א I) ותקנת

כתר עליון

זתקנת אותם כרי שיצא האור במרה זשיעור
לשבע תקוני דאריך אנפין לחיות
כל העולמות דרך נימין רדישא ודרך שעדין
הדיקנא כרי שיוכלו העולמות לסובלו
הצור תמים פעלו :

מי יחווה גדולתך בעשותך עשר ספירות :
בעולם האצילות סדורות ; ועל דמות
פרצוף אדם גזורות להבין ולהורות שאפילו
שאיין להם שיעור וגבול הונבלו בי' מאמרות
ויכל להשיגם הדעת בהקירו יקרות . ובהם
מתלבש מ"ק עילאה ושכינתיה והיו למאורו'
ועל ידם כולם מתחברות : והוא המהיה את
כולם : כמו הנשמה לגוף כמאמר אליהו ז"ל
בתפלתו וכך אנת תסתלק מנהון אשתארו
כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא . ועל יד
אליהו סוד זה נתגלה לישרים נאווה תהלה :
מי יזכיר תהילתך בעשותך מבירור אלו
הספירות והלבנת אותם ליוכין מזוקק
להוציא מהן המבורר שבהם ולעשותם

פרצוף א

כתר עליון לד

פרצופא דמלכא קדושא : על שבירת הכלים
וניתהוו השבעה הכלים . ונתעלו לגו אימא
וצרפתם עם חלק תלת רישוא : באתר
דדינא שריא ושם נצטיידו על ידי הניצוצא
מעליותא . דנפק מבוצינא דקררינותא .

זאין הפרשבין אלהותך ואהדותך כמאשר
זהו עיני . כי אל דעות ה' :

אתה הוא מוכתר בכתר עליון המסתתר
בשפירר חביון : אשר לא ישינהו רעיון

ושם דמות אפריון כתר אעילאדה לעילא

וזהיא הנקראת רישא דלא נאיתידע לרוב
העלמותה : כי לא יכול שום אצילות לסבול

אותה . והיא בחינת שלוש ראשונות של
מלכות הנשא : זנתעלה למעלה מן הפרסה .

לכן נקרא באודרא רישא דכל רישא . כתר
חנינא היא הנקראת רישא דאין . דביה

תליא אין . והיא הנקראת עתיק יומין . ראשו
עמודים ושבעה קיומין . והיא המתעלמת
בנתיב החכמה . אלהים הבין דרכה והוא

כתר עליון

ידע את מקומה: דגליפא בנו כתרא תליתאה
ועלה נאמר בזוהר דא לגו מן דא - וכתרא
תליתאה הוא רישא דאריך אנפין. מארו
דהיור בסו ושער רישור כעמר נקי נחירת
לאחורי אדנוי וכולן שעיעיא. מגיעין עד
ראשי כתפיא דלא להראות קדלל ארך
אפים אנפין דהידו. אנפין דבר מסתכלין
להתרא. כל דינין אתכפיון וכל
עלמין בחידו אשתכחו: עת דצון כמצח
דיליה אתגליא בשעתא דמנחה דשבת.
לפי רוב העלמותו. לכן שמו מוכיח עליו
כי אין בלתו. ומלאכידוס שואלים מקום
כבודו איה. כה תאמר אל בני ישראל.
איה לרמוז על שהוא נסתר בכתר
לא נודע איה. ורמה באתות
ראשונה של השם בקוץ העליון. על כי לא
ושיגהו רעיון: ומנוקד היותו בקמץ שהיה
קדמון מצוהצח צח יען היותו קדמון לכל
פרצופי אצילות וברתוך כהדא דא

כתר עליון

לה

זרתיב עתיק יומין על נוהו . זה אלי ואנוהו .

אתה הוא הכס בכל הכמה . בין גלוייה בין סתומה : וממך החכמה נובעת .

לפני כל יורעי דעת . ומרישא דאין הויה יוצא . וההכמה מאין תמצא . והמציא יש מאין . כפיראות כל עין : ולפי שעל ידי

החכמה נשתלשלו שאר הספירות ע"כנקרא אבא . ורומז בהו"ה ביוד . שבה וממנה מתה וה השם . ויהי לו יר ושם . המרתמלא

בעשר אותיות העולים למנין ע"ב ורהויה הנקרא ערן עילאה ומה ימינא ומלביש פרק עליון דזרוע ימין אריך אנפין עם הצי הרעת היתה לו למנה . ומניה מתפשטן

שלשים ושנים נתיבות הכמה רמה ונעלמה . לאעלא גו אינא והוא ידע את בקומה .

והם הנקראים רהי"א . דטרנין מנין לצדיקיא : וכד נפיק מנא לברא : כגבור

דזריק גירא . ומנוקד בפתח שמו של הו"ה

אבא

3

ג

ה

כתר עליון

נחמנו בם אודה יי

אתה הוא מבין בכל בינה: וחמשין שערי
בינה. ממך לא נסתרו. כי אליך
יתאוונך בחרו. להשתעשע עם צדיקיא
בגן עדן העליון ובזבולו עין לא דאתה אהים
זולתך יעשה למחכה לו. והיא הנקראת
אמא עילאה. והיא נרמזת באות ה' ראשונה
של שם הו"ה ולא למנן. כי אם לרמוז על
נדר יוצא מעדן. להשקות את הגן:
ומלבשת פרק עליון דזרוע שמאל דאריך
אנפיא. עם הצי הדעת ולא באתגלוי:
והיא הנקראת בוצינא דקרדינותא: על
שם שהדינין מתערין מינה לכל אהורינותא.
והיא הנקראת אלהים היים. והם המים
אשר מעל השמים: ומנוקד הויה שלה
בניקוד צירי. להיות למגבעות פארי:
וממנה גלוי הים רוהים ונוהים. אבא
בגבור ות אדני יי

כתר עליון לו

לך ה' הגדולה . אשר אין לה קץ ותכלה .
 ומול גדולתך כל גדולה נכנעת . וכל
 יתרון מנרעת . ולעולם הוא להסד פונה .
 אמרתי עולם הסד יבנה . והוא פרצוף נאצל
 מפנים דאבא . ע"כ נקרא ישראל סבא :
 והוא מלביש פרק תחתון דזרועימין אריך
 אנפין ועוד ירו גוברת . עד הצי התפארת .
 ודרך הגבר בעלמה . בתפלין דמארי עלמא .
 וניקוד הויה שלה המהוללה . רמוז בפסוק
 והייתם לי סגור"לה : ושתף שמו בישראל .
 וקראת שמו עמנו **אל** . ולכבוד ב'
 אלותיות אלהיות . היונקו' מישועו' .
 נקרא שכו' אל למושעות : ומציל ופודד
 מכל צרה וצוקה . האל הקרוש נקדש
 בצדקה : ימונך ה' נאדרי בכח . ועל מדת
 הדין ככפיר ינהם : אל זועם בכל יום
 ורב הסד לאברהם .

לך ה' הגבורה . הנמורה : להנקס מאויב
 שמורה מיון דהמשומר בענביו

ה ב 4 5 היא

כתר עליון

היא אוצרה פחד יצחק משפטינו האירה:
ולריב ריבנו קומה והעירה: והיא בקו
השמאלי סודרה. ולמאן דיאהב אותו יזכר
זכור. ובשמאלה עושר וכבוד. והיא מלבשת
פרק התחרתון דזרוע שמאל דאריך
אנפין ומאהורי אימא היא אונרת. ואוהזת
ער חצי התפארת. והיא הנקראת בת זוג
ישראל סבא. על שם שבה הנקראת תבונה.
זכוללת ברא וברתא והוא גלוי עמיקתא.
דכתיב כונן שמים בתבונה. ומנוקדת
הויה שלה בניקוד שבא: ויהי ויתן לו
מזהב. שבא. ורמחה בתורה בשם
אלהים גם זאת זה לעומת זה עשרה
אלהים לתת לאיש כפעולותיו: וכו' ימלל
גבורותיו. כי על כל דרכי איש פקוחות
עיניו: **האלהים** עשרה שוראו
מלפניו:

לך ה' התפארת. והפאר המהודרת.
והאור המוהרת. ברוב דעת זטעם
מעושרת

מעוטרת: מאור הגנוז והנעלם היא מוכתרת -
 זבקו האמצעי מסודרת - ומשבעים צינורות
 היא אונרת - וישדעה בעליון: אשר לא
 ישיגהו רעיון - בהעלותו עד רום חביון -

בין כוכבים ישים קנו - והרר גאוונו - מרהוק
 ה' נראה לו - על כן בני מררו מחלי - ובוה
 הדעת תהומות יבקעו - והדרים ימלאו -

מאורות נעלמות עד הכתר הוא מניע: ובין
 אבא ואמא מטריע - ומן הקצה אל דהקצה
 מברוח - ולא פסיק כל יומא מלבא תפלין
 דמארי עלמא - לאתר דאקרו שמים -

זהו ואו של ידו'ה ויקרא אלהים לרקיע
 שמים - והוא נטיף טיפין טיפין לחקל

דתפוחין - עקרת הבית - כתפארת אדם
 לשבת בית - ושמו הרמוז לשם ואות: הויה
 בניקוד צבאות - וגם יש לו הויה

מנוקדת חולם - לאורות בן **מ**י זה
 העלם: וגם לאורות שהוא נושא את העולם
 ואין העולם נושא אותו - כי אין בלתו - ואין

כתר עליון

צריך לזולתו . והוא נודא . המקום מה
נודא . כי שאת לא וכל . עלה עשן באפן
ואש מפיו תאכל . על כן נקרא זעיר אנפין .
כי מי יהוא זה יבוא עליו בעקפין : אתוהי
כמה דברבין . ותמהוהי כמה תקיפין . משיס
למישור העקוב . תתן אמת לועקב . זה
אלו ואנהו . כי נער ישראל ואזהבהו :
מי יהודה תהלתך בעשותך לשלש מדות
אלו : לשום כנוים . כפי הפעולה
הש"ס ישתנה . וכפי מה שתעשה
תתכנה . וקראך מרע"ה כתורה . האל
הגדול הגבור והנורא . יען כי בשלש אלו
כלולים מרומי ערץ . אל אלהים **יהוה**
דבר ויקרא ארץ . וכוללים חסד ודין
ורחמים : איש איש על דגלו באותות :
ואלה שמותם :

דגל מרת האל לימין והוא מרת החסד
בו ימצאו כנויים ואלו הם :

אל : גדול : נוצר חסד .

חנין

חנון · חסין · ארך אפים

רב חסד · קדוש · חסיד ·

סולח: הא לך י' כנויים של מרת החסד ·

דגל · מרת הדין לשמאל ·

ואלו הם כנויו · אלהים אדיר ·

שופט · דיין · חזק כביר ·

בח איש מלחמה גבור ·

פוקד עון · משלם גמול ·

הא לך י' כנויים של מרת הדין · דגל ·

מרת הרהמים · באמצע יהודה ·

נורא · נושא עון · עובר ·

על פשע · אמת · מרום ·

רם

רמרחום שוכן עד צדיק

הא לך י' כנויים של מדת רחמים.
 הדו שלשים כנויים שבו מתכנה מאדו
 עלמא. כפי הפעולה. כך המדה
 תקרא שמה. ברוך תולה ארץ על בלימה.
 ה' הנצח הנצהי העומד לצד ימין.
לך:
 שוקיו עמודי שש שוק הימין למנה:
 ועליו הבית נכונה. עמוד הימני ימין בשם
 יקרא. מכין מראות לנבואות. המתנבאים
 ביום מוליד לימין משה זרוע תפארתו.
 הנה פעולתו אתו ובפרצופים רומז לפרצוף
 יעקב היוצא מפנים דזעיר מכנגד התפארת.
 ותהי לו ככותרת. יהוה שלו מנוקד חירק
 מעורר הישן על כי שרקו ויחרקו שן. ועל
 שרי הימין מתרומם: ולוחם לבל יכנס
 זר לבית קרש הקדשים. והוא המקבץ
 נרחים: האכורים: בעומק התמורות פוקד
 עקרות

עקרונות: ועושה פלאו פלאות **יהודה**
צבאות:

לך

ה' ההוד והעז והנבורה. אשר
היא בלו תמורה. מאחורי זעיר
אנפין היא מאירה. ויקח אחת מצלעותיו
והנה היא ולאה: היושבי בשמים. אשר
חוביש המים. מפני בני ישראל ומכניע
ס"מ וחילותיו. בכה נבורותיו. כי הויה
ענף הנבורה. ומקום הנבואה. אשר בחזון
לילה: בערב היא באה: ובבוקר היא שבה:
לעורר הכל בתשוכה. ובאלו הנבואות:
קוראים אותו **אלהים** צבאות:
ואחרן לפעמים בו נרמז.

יען היותו שושבינא דמטרוניתא: נרמז
בשוק שמאלא: ביתר שאת ויתר עז: ויקרא
שמו בועז: והויה שלו בקבוץ פנוקד. כי
רתחת כבודו יקוד יקר. שהויה עמוד
השמאלי היונק מהנבורות כלם המה
הגבורים אשר מעולם.

לך

כתר עליון

לך ה' היסוד הנעלם . העולה במעלות
סולם יוסף הצדיק יסוד עולם .

זרמון ענף התפארת . מברית בינו זבין

העטרת . מבשר טוב משמיע ישועה . בקול

השופר בתרועה : זבין האהים משים שלום .

כה להי אתה שלום : והויה שלו מנוקד

בשורק : כי לא הוא דבר רק כרכתיב הנה

נטעתוך שורק . גזע ישי העומד לנס עמים .

את הלך לפני ואז אהיה תמים . משים שלום

בין דבר ונוקבא . לכן נקרא חמיד לבא .

דהויה דהמעורר מכליאל כלי ומברית :

לכן נרמז בו זעירא וגם נחש ברית : והויה

סיומא דנופא . ועיקרא דנופא . גוף וברית

הד הוו . וידריו נתהוו . קרא שמו ישראל

וישורון לו בניו ושירון . שאמר לעולמו די .

על כן נקרא **מדי** :

לך ה' הממלכה . אשר היא בכל ערוכה

ומכל המרות נסוכה . סוכרת דוד

הנופלת ירושלם המהוללת . סוף המערכת
הכוללת

הכוללת . כל הנחלים הולכים א הים והים
 איננו מלא כי הוא האוצר הגדול ודקרוש
 המספיק רצון כל שזאל-בכח ואל : מלכותא
 קדישא : שמו

אדני

יען היותי ארון כל העולמות
 השלושה . אכן הראשה : קול
 ברמה נשמע דהל מבכה על בניה . היפה
 בעיניה . מלכותך מלכות כל עולמים .
 לעולמי עולמים : חרב נוקמת נקם ברירת
 בשתי פיפיות . היא מתהלכת בין החיות :
 אכן מאסו הבונים היתה לתלפיות . והיא
 שנינתא תתאה עקרא דביתא : עולמתא
 שפירתא : רזא דאילתא : עיר ציון ובירת
 מקדשו . עיר אלהינו הר קדשו . והיא ה'
 תתאה הויה בלוי נקוד : מקבל כל נקוד :
 לשניו יכרע כל ברך ויקוד לפני המלך
אדני . לא והיה לך אלהים אחרים
 על פני :

בתר עליין

מי יבין כורותך בעשותך העשר ספירות
או כנגד או: והוק מכריע בנתים -
ומראהו כעצם השמים. ובין כולם כפרצוף
אדם מטי: וארו עם ענני שמיא כבר יאנש
אתי: וכולם רוח אהרד להם. והמפריד
בניהם באו כופר בהם. כי כל הפוגם בהם:
כאלו פוגם בך. כמאמר אלוהו מאן דאפריש
חד מאלין עשר. כאלו הפריש כך: וכלם
מאירות: על פרצוף אדם סדורות: ויהיו
למאורות. לפקוח עינים עיורות. להכיר
בורא עולם ומהללו: כי הליכות עולם לו -
וכמו שהאדם שלם בכל תקוניו. כך יתברך
שלם בכל מדותיו. והם יג תקוני דריקנא
קדישא. אשר כל דינין מהלישא: וכולן
אתכפיון מן קדמיהו כי מתנלגלין רהמותו -
וכופה כל דינין המתערין במדות: לכן מוט
להורות. לתיקוני דיקנא קדישא הנזכרים
בתורתך: ויגולו דהמיד על מדותך. ובכח
הזכרת יג מדות. יתרבו דהמים על

הדינין

כא

כתר עליון

הדינין עשר ידות. לכן אנו מזכיר אותם
במאמר. משכר מול משמר. וקרא זה א זה
ואמר:

יהוה יהוה אל

הוא התיקון
ראשון דדיקנא

קדושה ותיקון זה הוא שערות הסמוכות
אל פאת הראש. שפאת הראש הוא סוד
די כד נורת שהם רוב פאו הראש למעלה
וכפר דזקן נקרא אל והוא סוד שע נהורין

ובתיקוני הרושא תקון ראשון **מי אל**

כמוך והוא הנקרא מזלא עליה אשר

כל עין להשיגהו לא יוכל. עליו

נאמר הכל תלוי במזל. אפילו ס"ת שבהיכל.

והוא המורה כל עון ע"ב: ככה שם הרמז בו
שם **עב: יוד היו הי**

רחום הוא תיקון שני דדיקנא קדושה

ותיקון זה הוא השערות שעל
שפרי עליונה ותיקון שני דרושנה

ו א י ו נושא

כתר עליון

נושא עין שדסדיו מרובים וכל עין פלילי לפניו כאין נחשב

ומיד ירוצץ . בכח השם הרמוז בו שם סז יוד הי ויו הה . ובוב פנים .

חננון הוא תיקון ג' דדיקנא קדושה ורתיקון זה הוה אודתא

דתהו' הוטמ' היודר עד הפה ותיקון ג' דרישא הוא ועובר על פשע פשע ועל כל פשע ועל כל עין ס"ג בכח

שם הרמוז בו שם סג . יוד הי ואו הי ויש בו שלשה פנים .

אדר: הוא תיקון ד' דדיקנא קדושה ותיקון זה הוא שערות שרתת השפה

דתחתונה ורתיקון דביעי דרישא הוה לשארית נחלתו והוא ברחמי לריב ריבנו יצ:

בכח שם הרמוז בו שם סב . יוד הי וז הי . ויש בו שני פנים .

אפים

כתר עליון מב

אפים

הוא תיקון ה' דריקנא קדישא

ותיקון זה הוא התחלקות דוקן

לב' חלקים ותיקון ה' דרישא הוא **לא**

החזיק לעד אפו ומלפניו ל' **ל**

נצא בגפו ונמצא לפניו חן : בכח שם הרמז

בו שם חן **יודה יואוהה**

וישבו ארבעה הפנים :

ורב חסד הוא תיקון ששי דריקנא

קדישות יקון זה הוא שעדות

שמברחב הלהיים ותיקון ו' דרישא הוא

כי חפץ חסד הוא וברחמי

לכל הוא חן : בכח שם הרמז בו שם

יודה יוהה וישבו שני פנים

ואמת הוא תיקון ד' ותיקון זה הוא תרון

תפוחין דמתפנין משער ותיקון ד'

דרישא הוא **ישוב ירחמנו** וימחול

לעמו מדרך . בכח שם הרמז בו שם **דן**

ו ב ב ג ד

כתר עליון

יוד האויו הא ויש ברג פנים
נוצר הסד הוא תיקון ה' דריקנ' קדיש'
ותיקון זה שערות ארובות שבצרדי

הזקן ותיקון ה' דרישא הוא יכבוש
עונותינו והוא ינצור אותנו כמוצר את
הזן בכה שם הרמוז בו שם גן יוד הי

והוא יוש בו שלשה פנים.

לא פים
הוא התקון ט' דריקנא
קדישא ותיקון זה הוא
שערות קטנות מובלעות בשורשי הזקן

ותיקון תשעי דרישא הוא ותשליך
במצולות יסכל חטאתם
ויודש' כהרוש מחבן. בכה השם הרמוז בו שם

בן יוד ההוהה

נושא עון
הוא תיקון עשירי דריקנ'
קדישא ותיקון זה הוא
שערות הקטנות שעל הגרון ותיקון עשירי

דרישא

תתן אמת ליעקב דרוש הוא והו' ברהמיו

לא יתן לצדיק מ'ט בכח שם הרמוז בו שם
מט יוד הא ואו הה ובו שני פנים

ופשע הוא תיקון יא דריוקנא קרושא ותיקון זה הוא נימין תליון בשקול לא נפיק דא מן דא י ותיקון יא דרושא הוא חסד לאברדם וכל עון לפניך

ימח בכח השם ורמוז בו שם **מח**
יוד הא וו הה ובו שני פנים

וחטאה הוא תיקון יב ותיקון זה דריוקנא קרושא הוא פומת דאתפני

משערין : ותיקון יג דרושא הוא **אשר**
נשבע **לאבותינו** ושלח לנו

את איהו ואל יתמהמ' בכח שם הרמוז בו שם
מה יוד הא ואו הא
1 2 3 6 ונקא

כתר עליון

זנקה

הוא תיקון יג דדיקנא קרישא .
ותיקון זה הוא שערות דרתליון
תחות דיקנא והופות על הגרון דאיהו אמא
בסוד קנה כינה ותיקון יג דרישא הוא .

מימי קדם . והוא יעביר ממנו כל עון
אדמדס בכח השם הרמז

בו שם דם יוד האוהא

אנא האל עליון מלך מלכי המלכים
אלהא רבנא ויקרא די אנא

פלא לך למען שלש עשרה מדותיך של
רחמיס שזכרתי שאינם חוזרות דיקם
מלפניך שעל ידי זכירתך אותם יעלה
זכרונם לפניך ויגולו רחמך על מדותיך
ויאם בעונותי פגמתי בהם וגרמתי קצוץ
בנטיעות .

ירמי יא' א מלכא קרישא עילאה
ושכינת עונך שאתה הוא דמיחד
ומקשר

ומקשר לון בכח ההיא נשמתא הקדומה
 די בך שבזכותי'ג שמורתך הקדוש יום
 הרמוזים ב"ג מדותיך שזכרתי יכבשו רחמיך
 את בעסיך ויגלו רחמיך על מדותיך ותשתח
 כל הצינורות ויסתכלו אנפין כאנפין ותיחד
 ותקשר כלא דא ברא כמא דאתהזי ותיחדו
 קב"ה הו ביהודא שלים . ועל ידם יבא לנו
 מחילה וסליחה וכפרה לכל עונותינו
 ופשעינו וחטאותינו ותעביר כל אשמותינו
 ותסיר כל כתמינו . ואל יעכב שום הטמא
 ועון ופשע את תפלותינו . ורחק רע ותסיר
 כל המסכים המבדלים בינינו וביניך לעכב
 תפלותינו . ויעלה לפניך שועתינו . ותשמע
 ותאזין ותקשיב לקולנו . ותעשה שאתינו
 ותמלא בקשרינו . ותשלום כל רצוננו
 לטובה כרתיב יתן לך בלבבך וכל עצרתך
 ימלא . וכתוב פותח את ידיך ומשביע לכל
 חירצון .

מלך מלכי המלכים • מלך
 ממלכי קדם אלהי ישראל הא
 היהיר ומיוחד בפי הכל קונה הכל • ובורא
 הכל • ויוצר הכל • ועושה הכל ראשון ואחרון
 לכל • קונה ואין קונה לו • בורא ואין
 בורא לו • יוצר ואין יוצר לו • עושה
 ואין עושה לו • ארון ואין ארון לו • מושל
 ואין מושל לו • ממציא ואין ממציא לו •
 קונה ותכל קניניו • בורא והכל ברואיו •
 יוצר • ויהכל יוצריו • עושה ויהכל
 מעשיו • פועל והכל מפעליו • ארון והכל
 עבריו • שליט והכל משרתיו • מושל
 ובכל ממשלתו • ממציא והכל ממציאותו •
 סיבה והכל בסובתו • איה ואין זולתו • והכל
 יבלה זהו חיוקיים לעד ולנצח נצחיה סלה •
 שתשמע לקולו • ותאזין לשועתי • ותפתח
 לי שערי רחמיך והקודש לקבלת שליטי •
 בכתוב פתחו לי שערי צדק אבא בס אודה
 יי • ולמען כתרך הרמוז באריך אנפין תאריך

אפך עמדיו ותמחול ותסלח ותכפר ארץ כל
עונותי ופשעי שחטאתי לפני' מיו' היותי על
הארמ' עד היום הזה בעבאונם בין ברצון בין
בשונג . בין במזיד בין בידיערה בין שלא
בידיע' בין בשמיעה בין בריאה: בין בריחה
בין במשוש . בין בהלוך . בין בהרהור .
בין ברבור . בין במחשבה . בין במעשה .
בין בגלגול זה בין בגלגול אחר הכל כאשר
לכל תמחול מהילה שלימה האל המוחל .
סליחה שלימה האל הסולח . כפרה
שלימה האל המכפר עונות עמו ישראל .
ככתוב כפר לעמך ישראל אשר פדית: כי
ידעתיו ה' אלהי . שענותי רבו מלמנות
ופשעי עצמו מספר (אשמתיו וכו' . ויכרט מטוי
כמי מה סודע . וחסם גדיק וכו' :) אבל שמתני
פני נגד רחמיק כי דרכך להאריך אפך .
ומנהגך לרחם על בריותיך . נא ברחמיק
הרבים יתגלה עת רצון דולך ויאיר א עבר
פני ותמחול ותסלח ותכפר לאשר חטאתי
ועויותי

כתר עליון

ועויתי ושפשעתי ותעביר כל כתמי ותנער
 בכל שטן ומקטרג שיכבד להשטן ולפתוח
 לפניך דיבור פה ולשון לקטרג עליו וידעו
 לרצון אמרו פי והגיתו - כתר יתנו לך ה' :
 ותקבל מיעוט חלבי ודמי לפניך כעלורת
 בקר וצאן - ואני תפלתו לך ה' עת רצון .
 ויעלה תפלתו לפניך למקומך לא נודע איה
 למען קרושת שמך הסתוס **איהיה**
ירמי אוא האב הרומן שתשפיע
 עלי מהכמתך הסתוכה .

רמה ונעלמה . פתי מהכימח : ונחה עלי
 רוח הכמה לירע אורהותיך ונתיבותך
 כדו שלא ופלא מעיני דבר : ואכיר גדליך
 ונפלאותיך . ותאכילני מרהייה מנה
 דטהנין רהייה לצדוקייה לעלמא דאתי
 שבו תלוי התחיה לא אמורת כי אחיה :
 ואספר מעשה **יה** :

ירמי אלהינו ואלהי אבותינו ה**אל**
 הגדול הגבור והנודא דהבורא
 כל

כל נכרא • החופף עלינו כאם החופפת על
 בניה • ככתוב כנשר יעיר קינו על גזוליו
 ירחף • שתביני מבינתך • ותנוח עלי רוח
 חכמה: ובינה להבין בסודותיך הסתומים
 והנסתרים • עין לא ראתה אלהים זולתך:
 ואבין בהם ואחקור מחם • ותפתח לי חמשיך
 שערי בינה הנפלאים להבין דבר על בוריו
 ולהשב יוצר על מכונו: ותנוח עלי רוח דעת
 ויראת ה' לידע ולהכיר אלהותך וליראה את
 שמך ולעבדך בלבב שלם: ורתגזור עלי
 חיים ארוכים למענך אלהים חיים • ולמען
 שם הויה מנוקד בניקוד אלהים **אנא**
 בנבורות אדוני **יהוה** •

ירמי או אהאל הגדול אל
 עליון אלהי אברהם רב חסד
 שומר הברית ורהחסד מטה כלפי חסד
 כזכות ע"ב שמות המפורשים עולים למנין
 חסד שתתנהג עמי במדת רהחסד ויגדל כח
 חסדך עמדי שיתגדל שמי בעולם בהכמות

כתר עליון

זכבוד ותזמין מזונותי בדיוח ולא בצמצום
כדו שאוכל לעשות גם אני חסד עם האביוני
ולגמול עם בדיוחך וחסד ואל יעכב שום
הטא ועון ואשמה את מזונותי ואל תפגע
טוב מבעליו בחיות ידך לאל

שמו פלא יועץ **אל**
ירמי או אדא הים הנבו וההזק
שתקד ע כל שטן ומקטרג

מעלינו בכח גבורתך ובכח שם מ"ב אותיות
של גבור' שמך הנכבד ומ"ב תולדותיו ותשפיע
עלי עושר וכבוד מצפוניך ככתוב מצפון זהב
ואתה וכתוב בשמאלה עושר וכבוד והיים
אדוכים בכתוב ויהי ויתן לו מזהב שבת
פה יצחק היה לו לעזרה בני רעיוני רוחים
וגוהים בקום למשפט **אלהים**

ירמי או אלהי יש' המפואר
בכל מיני פאר ותפ ארת בחור.
בארזים עוטה כשלמה אורה שרתאיר עלי
מאור תפארתך ותתנני לחן לחסד ולרהמים

בעיני

בעיני כל בריותיך . ותשים לי פאר תהת
 אפר : ואדע ואבין כל אמרי ספר . בספר
 וספר ומעפר דלורת' הקימני ועל במורת
 אויבי תדרוכני ומתורתך תחכמני . ועינינו
 ידאו בשוכך אל ציון ברינה ונהרה אאותך
 אנפין באנפין ונזפה לשמוח בחדותא דזעיר
 אנפין ותשמע תפלת' השומע תפלת כל
 פרה יהיה עם פי ודנינו כי שומע אל
 אביונים יהיה :

ירמי או"א למען נצחיותך נצח ישראל
 לא ישקר ולא יזכב פוקד עקרות
 שפקדת לחנה בהתחננה כן תפקוד כל בנות
 ישראל אשר הם עקרות ומעוכבי לידה בבנים
 זכרים הגונים לעבודתך והנה ברתורתך
 ויהיו למופ' ולאו למען שמך **צבאות**
ירמי או"א אשר הוד והדר לבשרת'
 ואת סטרא דסמ"אל כבשת .

ואתה על במורת'ימו תדרוך . כן תדרוך
 ותכבוש תהת כפות רגלי אויבי ושונאי .

כתר עליון

יהיו כמוץ לפני רוח כאש תבער יער וכלהבה
תלהט הרים כן תרדפם בסערך ורתצולני
מהסורתפיצסותיזרם בכל פאות אתה

אלהים צבאות

יְרֵמִי או אדאל הטוב והמטיב לכל .

בל עון תשא חסדי דוד הנאמנים
כרוב; אנים . גואל ישראל . שלה לנו
גואל מציון מכלל יזפי תופיע ועל כל
המשטינים תרוע . אף תצריה . על ימיביך
תתגבר . ותזרוק הקליפה לבר : כימה
לתכן את הבר . ותקבצנו בציון ותבנה לנו
אפריון . ושם נשיר שיר ציון בתוך קרית יסודי
ואמור לצרותינו די : למען שמך אל **יְשׁוּעָה**
יְהוָה רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהינו
אבורתינו למען כסא כבודך .

תגלת עלינו מלכותך . לקבל תפלתינו :
ולמלא משאלות לבינו לטובה . ואשילו
שאין בנו לא תורה ולא בינה . לא הכנדה
ולא דעת . לסדר לפניך דברים . כראוי

סדורים

כתר עליון מח

סדורים. במיעוט דברי אלו תשא פני:
ויעלו לפניך לפנים לפני: תקרב דנתי לפניך
אדני: ותקבל תפלתינו במקום פרום
ואלים. כי מי כמוך באלים. וריה
פינו במקום קטורת סמים: ועלה לפניך
במרומים. ותתרצה רצוי גדול. כאלו
הקטירו הכהן הגדול. ותסדר בפיר רבורי
וצפצופי. יהיו לרצון אמרו פי.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם.
פיוט נאה לאומרו אחר קריאת
הארדא רבא והזוהר סימן. לחייא חיוון

לא כאלהא ערנליתא כפוס דכל כר סי.
כי אס כפוס רכיכו הוא סמעון כר יוסאזי.
חשב טמיר טמורין וסתרו סתרווא:
בילס סוד אריך אכפון זעתוק ומוא.
יסף על טעמאון וסידס חדוקס: בילס אכנ
סראקס עסוקא קדישא.

יסוד

בתר עליון

זכור אלהות הודע באלה מלכוּת • מלכוּת בארץ

אלוים כי שם דינא קרוי •

אשנה כפינא פקיסא ודעוא דרעוויא • וטלא

דכדולתא ואחרא דכויא •

המיד לכא דאתא לקרום דאורא • כסיב מנו

פרדסקא מיו לוּעירא •

יבע מעמר נקי וְ מכלוויא • וסעינין מגוישין עד

רוסי כמכויא •

וסלסל דיקנא קדישא כמו הסס מסור • על יד

התנא בנו סכוב רבו אלעזר •

זתקן וְ תקונין ותרין תפוחי • ונס תסע

תקונין • דועיר אנפויא •

גרתקנו תקוניא של יוסכו כסחק • על יד סאר

מכרוי ונס רבו יצחק •

דוסן יסועות אתה זכות כל מכרויא קרבנא

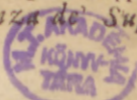
לכניך נלי קן יומיא •

ותשלם המלאכה ביום ר"ח **אדר** נגבר

ונהרר בשם רהאל בגבורה נאדר •

Nella Stampar a Bagadina Appresso Gio: Paoli:

Con Licenza de' Superiori.

o' in mano del ~~padre~~ ^{padre} ~~3~~ ³
 contante 300
 D' in mano a' ~~altri~~ ^{altri} 300

300
 40
 300
 50
690

690

2
 400
 300
 2
 70
694

B.

785.

